OPPRØR

Nr. **10**– 1995

Utgitt av Rød Valgallianse

Odda viser veg: For å få offentlege oppdrag

Tariffavtale naudsynt!

I Odda er det etter initiativ frå Raud Valallianse avslørt at heisfirmaet med lågast anbod for heisbygging i rådhusets tilbygg ikkje hadde korkje ordinære tilsette eller tariffavtale. Fleirtalet i miljøteknisk utval ga i staden oppdraget til eit heisfirma med tariffavtale.

Mindretalet og rådmannen ville ha saka opp til ny handsaming. Etter å ha registrert den svære motstanden mot firmaet utan avtale frå fagrørsla i Odda og ein planlagd demonstrasjon av heismontørane frå heile landet, trakk dei attende kravet om ny handsaming. Det er lite truleg at nokon krev saka tatt opp på ny.

Ikkje berre dei fagorganiserte i Odda kan vera nøgde, men og alle fagorganiserte i heile landet.

Sjå side 3

Kommunestyrerepresentant i Odda for RV, Solveig Våde, fekk medhald i teknisk utval for at berre firma med tariffavtale skal få offentlege oppdrag.

Foto: Dag Bjørndal

«Med folk mot makta» — hvor hører LO til?

Er LO-ledelsen arbeidsfolks allierte, eller bare for mannlige organiserte? Kronikkene til Siri Jensen og Arne Rolijordet følges opp i dette nummeret. Flere faglige tillitsvalgte i RV kommenterer ulike faglige standpunkter.

Se midtsidene

C-BLAD Returadresse: Rod Valgalliianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

11720
GUDMUND DALSBØ
DRAMSVEIEN 1

9009 TROMSØ

Kvinner på tvers

Kvinnelønnsaksjon 1. februar

Med utgangspunkt i Kvinner på tvers er mange organisasjoner blitt enige om å holde en demonstrasjon for høyere kvinnelønn i Oslo 1. februar.
På bildet:
Leder i Oslo Førskolelærerlag av Norsk Lærerlag, Anne Carlsen, holder appel under kvinnedemonstrasjonen 4. oktober i år.

Se side 3

Kommune-RV sys sammen

Folkevalgtkonferanse

Alle RVs folkevalgte representanter inviteres til konferanse for å utveksle erfaringer og samordne politikken.

Datoen blir 16.-18. februar i Oslo 1996.

Sett av dagen.
Velkommen!

Se side 3

www.pdf-arkivet.no (2020)

OPPRØR

RVs beste år?

Det er diskusjoner, til dels skarpe, om RVs framtid, om de organisatoriske mulighetene, den politiske retninga inludert den faglige strategien. Uenighetene innebærer strid og alt det det fører med. Men sånne diskusjoner er nødvendige og ikke mulige å stanse. Diskusjonene er en del av politikkens vesen.

I tillegg kommer det en ikke ukjent kommunist har sagt om marxismen, nemlig at den er en krangle-isme. Uenigheter og strid kan ikke feies under teppet, det vil gjøre større skade på lengre sikt. Det betyr ikke at en bør leite opp uenigheter, men bare ta dem som kommer og som er nødvendige, og bidra til at de utvikler oss til et bedre grunnlag for handling.

For tross diskusjoner vi har bak oss og foran oss, tross organisatoriske og økonomiske problemer: Målt i valgresultat har RV gjennomført sitt beste valg noen sinne. Det er ikke uvesentlig for et parlamentarisk parti. RVs resultat på den siste meningsmålinga fra Opinion er sjølsagt heller ikke å forakte. Derfor: Vær tilfreds med 1995, 1996 skal bli enda bedre! Danske og franske arbeideres kamp er kanskje varselet om den nye kampvilja til den europeiske — og norske — arbeiderklassen?

Godt rødt år 1996!

Redaksjonen avslutta 12. desember 1995

3,2 % for RV på meningsmåling!

Jørn Magdahl.

Dette er blitt en fast «lederens spalte». Jeg har brukt den mest til (etter evne) å motivere til felles innsats for noen viktige fellesoppgaver, men kommer også til å si hva jeg mener i en del spørsmål som kan være kontroversielle. Ofte må jeg som denne gangen, si litt om noe av hvert — og utsette de store resonnementene.

3,2% - viser RVs potensiale.
I Opinions desembermåling i Aftenposten hadde RV en oppslutning på 3,2%. Det er det meste noengang. Med alt mulig forbehold for feilmarginer (vi hadde 1,7%, men også klar framgang på MMIs desembermåling) , så trur jeg mange av oss som er aktivister for RV har en klar følelse av at potensialet for politikken vår er voksende. Målinga denne gangen kom rett etter RVs mistillitsforslag mot Sigbjørn Johnsen, og etter en høst hvor RV har markert seg godt i kommunepolitikken. Den viser betydninga av en høy ekstern profil.

RV-ledelsen har dessverre ikke sjøl bidratt mye til denne eksterne profilen etter valget. En viktig grunn til dette er likviditetskrisa, som har tatt mye arbeidskraft. Denne krisa er ikke over, men vi har unngått de store «skandalene». Det er fortsatt viktig at stemmestøtte», «beinpengene» osv. kommer raskt inn. Mange har reagert raskt på krisevarslet vårt , men mange lag sliter fortsatt med valgkampgjeld og med ta ekstraordinære tiltak for å greie regningene sine.

Kjøp aksje i Klassekampen.
Våre egne økonomiske problemer er muligens grunnen til at få RV lag - og ikke enda flere RV-medlemmer - har kjøpt aksje i Klassekampen. Saklige innvendinger mot den redaksjonelle profilen er etter min mening ingen god grunn til å avstå fra å kjøpe. En del av svakhetene til Klassekampen skyldes ressursmangel, som bare kan bøtes med bedre økonomi. Spredning av aksjene gir dessuten flere fornuftige «røster» muligheten på generalforsamlinga.

De fleste RV-miljø veit hvor enormt viktig avisa er for den progressive bevegelsen, men har samtidig betydelige innvendinger mot en del prioriteringer og vinklinger. Målet for kritikken mot avisa bør etter min mening ikke være et ønske om at den skal fungere som «partiavis», men en politisk oppegående redaksjon som reindyrker Klassekampens særegneheter som hele den kjempende og tenkende venstresidas avis , som fungerer i kampen mot den økonomiske og politiske makta, som er i forkant når det gjelder viktige utviklingtrekk i vår tid - og som derfor lærer oss noe nytt. En sånn redaksjon vil også være skarp nok til å forstå når RV har noe å fare med, og ikke følge «stimen» i vurderinger av hva som er gode nyheter.

JA til «Kvinne-Opprør».
På lederplass i «Opprør» nr. 9 polemiserer redaktøren i en konflikt med arbeidsutvalget i RV, på en måte som må virke forvirrende på leserne, som ikke kjenner saken. Kort mener jeg den dreier seg om at arbeidsutvalget har støtta en ide fra kvinneutvalget og andre i kvinner i landsstyret i deres ønske om å lage et eget kvinnenummer av Opprør. Vi gjorde et vedtak om dette som reiste tvil om vi hadde «avsatt» redaktøren for et nummer. Dette var overhodet ikke vår intensjon - og vi beklaget den formet vedtaket hadde fått, opphevet det og gjorde et nytt.

Vi gjorde det i beste mening, ikke fordi vi følte oss «tvunget» som redaktøren sier.

På denne bakgrunnen er det uforståelig for meg at redaktøren velger å bruke lederplassen til å sette saken på spissen. Konspirasjonsteoriene om at vi har ønsket å «renske ut» «upålitelige elementer» mangler ethvert grunnlag. Snarere er det en god selvhøytidlighet som, dessverre er mest utbredt hos menn, som trengs «renskes» ut .

Må RV reddes?
Jeg har hørt en del skarpe reaksjoner på Opprør-intervjuet med AKP-leder Solveig Aamdal hvor hun uttaler at «AKP må redde RV» - og hvor hun uttrykker bekymring for at RV raser mot høyre.

Jeg velger å ta tak i det som jeg oppfordrer som mest positivt i intervjuet - en oppfordring til at (enda) flere AKP'ere må jobbe aktivt i RV. Det samme gjelder hennes bekymring for at RV er for avhengig av statsstøtte - hvor jeg nå vil ta initiativ til ordning med «ekstrakontingent», som kan gjøre det mulig å heve egeninntektene.

Forøvrig kjenner jeg svært få eksempler på at f.eks. de mange gode RV-resultater i kommunevalget skyldes at «RV som uavhengig» har lagt seg «til høyre».

Solveig bør vel tenke etter *om ikke det helt å unnlate å stille kommuevalglister i hennes eget fylke Nord-Trøndelag* ikke tvert en form for «høyre» - et knefall for de felles problemene som den revolusjonære bevegelsen står overfor. Det trur jeg også det vil være om RV erstattes av «den breie valgfronten» som hun antyder som en mulighet. Dette gjelder også om det fins et «leninistisk» parti som drukner seg i denne fronten.

OPPRØR

Frist for innsending av stoff til Opprør første halvår 1996:

nr. 1/96 .....17. januar
nr. 2/96 .....13. februar
nr. 3/96 .....13. mars
nr. 4/96 .....17. april
nr. 5/96 .....5. juni

Eritrea, miljø og utvikling

Sigurd Jorde har skrevet et hefte om et prosjekt for Rød Valgallianse som har fått støtte fra Norad og Studieforbundet Ny verden.
Eritrea er et lite land nordøst i Afrika som for 3 år sia frigjorde landet sitt etter 30 år med krig. Sporene etter krigen er tydelige. RV har hatt et prosjekt hvor det er sett på hvilken rolle miljøproblemene spiller i gjenoppbygginga. Har eritreerne lært av våre feil og klarer de å unngå gjøre de samme feilene?
Heftet er på 24 A4-sider og kan bestilles fra

RV
Osterhaus gate 27
0183 Oslo.
Telefon 22 98 90 50 eller faks 22 98 90 55.

Energilandet Norge og den fattige verden

Det nasjonale og internasjonale miljøansvaret.

RV har nå gitt ut et nytt hefte skrivi av Knut Henning Thygesen. Heftet er utgitt sammen med Studieforbundet Ny Verden og finansiert av Norad via SNV. Det er på 60 A4-sider og koster 40 kroner.

Det kan bestilles fra

RV
Osterhaus gate 27
0183 Oslo.
Telefon 22 98 90 50 eller faks 22 98 90 55.

OPPRØR
Medlemsavis for Rød Valgallianse

Ansvarleg redaktør:
Ove Bengt Berg

Ikkje signerte artiklar er skrivne av redaktøren.
Bladbunad/ombrekk: Ove Bengt Berg

Redaksjon:
Sissel Henriksen, Maj Lindholt, Harald A. Selvær, Rune Soma og Kari Øverby.

Adressa til Opprør:
Osterhaus' gate 27,0183 Oslo.
Telefon : 22 98 90 58. *telefaks:* 22 98 90 55

www.pdf-arkivet.no (2020)

Full siger i Odda

Tariffavtale eit vilkår

Etter konkrete førebuingar til kraftige politiske markeringar mot å gje eit heistilbod til eit firma utan tariffavtale, har rådmannen trekt sin motstand mot vedtaket og akseptert at politikarane berre gjer heisoppdrag til firma som har tariffavtale.

Formannskapsmedlem for RV i Odda, Terje Kollbotn.

Det var etter at heismontørane hadde vedteke å koma med busser og 200 montørar for samen med Odda samorg å slåss mot eit vedtak om å gje anbod til eit firma utan tariffavtale, at kampen for å gjere om eit tidlegare vedtak vart oppgitt.

Etter framlegg frå Solveig Våde i RV gjekk det miljøtekniske utvalet mot rådmannen si instilling om å gi eit heisoppdrag til eit bergensfirma utan tariffavtale. Berre komiteleiaren, ein tidlegare SVar som no er Ap-medlem, ville gje oppdraget til dette suspekte firmaet. Rådmannen frykta søksmål frå firmaet uten tariffavtale, av di dei hadde det rimelegaste tilbodet. Han ba difor om å ta opp att forslaget. Men då han registrerte all den støtta som bygde seg opp for å setje tariffavtale som vilkår, sa han at saka no var blitt så politisk at han ba politikarane treffe vedtak uten noko framlegg frå hans side.

Årsaken til striden er eit påbygg på rådhuset, og heisen i dette påbygget. Rådmannen hevda før fyrste gangs handsaming at det rimelgaste firmaet hadde tariffavtale. Men RV i Odda tek ikkje slike ord for god fisk. Namnet på firmaet er Heis-System A/S. Etter undersøkjingar kunne RV på møtet i det miljøtekniske utvalet leggja fram dokumentasjon om følgjande:

- Heis-System A/S har ingen tilsette som er organiserte i tariffområdet mellom Heismontørane/Elektrikarforbundet på den eine sida og NHO-sida. Firmaet høyrer til dei 5 prosentane i heisbransjen som ikkje er organiserte.
- Hovudavtalen som ikkje gjeld for dei tilsette i Heis-Systemer gjeld rullerande permisjonar, overtidsreglar, avtale om etterutdanning.

Vidare kunne RV leggja fram opplysningar om at den som på vegner av dei tilsette bekrefta at dei hadde tariffavtale, er oppført som styremedlem i firmaet! I følgje innhenta kundeinformsjon var han ikkje oppført som tilsett heismontør. Han er og dagleg leiar av eit anna heisfirma, Heis Tek A/S, og sit i styrene for firmaene HeisTek A/S og HeisTek A/S Onarheim.

Heismotørenes fagforening viser til at montørane er tilsette i fleire firmaer, og at ein slik bedriftsstrategi inneber oppretting av inn- og utleigetilhøve, samt korttidskontraktar mellom sjølvstendige økonomiske einingar. Dette er ein strategi som ein i fagrørsla slår fast undergrev gjeldande lover og avtalar, ikkje berre i heisfaget, men i arbeidslivet i sin heilskap.

Heismontørane oppmoda difor Odda kommune til ikkje å inngå avtale med Heis - System A/S, som dei meiner ikkje fyller faglege krav og krav til setjingstilhøve.

Det var berre RV som gjekk utanom rådmannen si innstilling og sjølv tok kontakt med fagrørsla. Likevel fekk RV fleirtal for sitt framlegg, då 4 av 5 representantar røysta for RV sitt framlegg om å gje oppdraget til eit firma med tariffavtale. Dette kunne ikkje rådmannen og komiteleiaren godta i fyrste omgang godta, men resultatet var altså ein full siger ikkje berre for heismontørane, men for fagorganiserte i Odda og heile landet.

Kollbotn i Odda RV si satsing ga altså full siger, og det før det vart naudsynt å nytta alle sine våpen. Dette gjaldt ein kamp for dei faglege rettane, og den var det fint vi vant, konkluderar Kollbotn.

Fleirtal for offentlege budsjett

I Odda formannskap sitt møte 22. november 1995 handsama dei eit høringsnotat om den nye kommuneloven. Terje Kollbotn fremma eit tilleggsforslag med denne ordlyden:

1. Odda kommunstyre går inn for at kommuneloven vert endra slik at budsjetthandsaminga i kommunane og fylkeskommunane skal vera offentleg frå det tidspunktet administrasjonssjefen/fylkesrådmannen legg fram budsjettutkastet for dei folkevalde.
2. Odda kommunestyre går inn for at kommunelova opnar adgang for kommunane til å gjennomføra direkteval av ordførar etter kommunevalet 1999.
3. Odda kommunestyre går inn for at kommunelova opnar adgang for kommunestyret til å skifta ordfører og/eller varaordfører i mandatperioden.

Framlegget fekk berre RV si røyst.
Men i kommunestyremøte 29. november i år vart RVs framlegg, punktane 1 og 2, vedteke med 19 mot 13 røyster. Ein flott siger, melder ein nøgd formannskapsmedlem i Odda, Terje Kollbotn.

Kvinneutvalget

Uten planer

Foran AUs behandling av utvalgsbudsjettene, kunne ikke kvinneutvalget legge fram en konkret plan over politiske mål og konkrete tiltak. Utvalgslederen pekte på at det var helt nødvendig at utvalget fikk tildelt en stilling til å stå for arbeidet.

Faglig utvalg

Mange planer — stor aktivitet

Det skal diskuteres hvilke mangler det er for at RV kal bli et «ekte» arbeiderparti. Prioriterte mål er for det første kamp mot moderasjonslinja som innebærer kvinnelønnsarbeid, 6-timersdagen, lønnstillegg og sosiale reformer. Utvalget ønsker å spille en samordnende rolle.
For det andre vil utvalget arbeide mot fleksibiliseringsprosjektet.
For det tredje vil utvalget bygge opp et internasjonalt nettverk. Først må en bli kjent med nøkkelpersoner i Vest-Europa, og så håper utvalget at det mot slutten av 1996 er mulig å vende internasjonale samtaler til internasjonal handling over landegrensene.

Folkevalgtkonferansen

Endelig har vi fått det til, forteller den ene av våre to nestledere, Charlotte Christiansen. På et utvida AU-møte i desember fikk hun gjennomslag for det som var en av de sakene hun tok valg som nestleder på, nemlig å få til en konferanse som syr sammen «kommunepartiet» RV.

RVs ene nestleder, Charlotte «Charli» Kristiansen.

I stdet for å overlate de folkevalgte Rverne til hvert sitt nes uten kontakt med andre, er det nå meninga å sy sammen alle disse nesa og dele på erfaringene.

Helga 17. og 18. februar
Helga 17. og 18. februar er alle RVs folkevalgte invitert (pluss noen «gamle»). Konferansen åpner allerede fredag ettermiddag med åpning av Magdahl. Lørdag er vi økonomi, der Torstein dahle tar seg av de store linene, og Aksel Nærstad og Anne Minken innleder om budsjettarbeid. Søndag er temaet bygginga av RV der Magdal og organisasjonsutvalget innleder. Da er temaet medlemsverving og forholdet mellom parlamentarisk og utenomparlamentarisk arbeid.

Bok tilsendes
Til konferansen blir det sendt materiell. Alle RVs folkevalgte vil om kort tid få tilsemdt boka «*med folk mot makta — 20 år i kommunestyrer og fylkesting*». Som vanlig i RV-miljøet er ingenting gratis, men RVs ledelse regner med at alle med glede betaler for den gode og *viktige RV-boka, full av lærerike* erfaringer.

Nettverkshåndboka
Denne nye boka inneholder oversikt over alle kommuner der RV er representert, og hvem fra RV som sitter i hvilke utvalg.

100 folk - i Stortinget?
Konferansen regnes med å kunne omfatte så mange som 100 RVere, og leedlesen håper at møtet kan gjennomføres på Stortinget.
Nærmere innkalling blir sendt ut i januar.

Charli

Materiell

Løpesedler	Pris
1. Manifestet	kr. 0,70
2. Mot rasisme (2. opplag)	kr. 0,70
3. Mot EØS (2. opplag)	kr. 0,70
4. Forsvar velferdsstaten (2. opplag)	kr. 0,65
5 Ungdom	kr. 0,50
6. Viktige punkter i RVs politikk	kr. 0,50
7. Statens rikdom (onkel Skrue)	kr. 0,50

Plakater	
I Ungdom (A2)	kr. 2,-
II Stopp rasismen (A2)	kr. 2,-
III Med folk mot makta (stolpe)	kr. 2,-

Hefter	
Partiprogrammet	kr. 20,-
Energilandet Norge	kr. 20,-
Eritrea - miljø og utvikling	kr. 20,-
6-timersdagen	kr. 20,-
EØXfiles	kr. 20,-

Bok
«med folk mot makta»
20 år med RV i kommunestyrer og fylkesting - og to år på Stortinget.
Red.: Aksel Nærstad ..... RV-medl. kr. 50,-
..... ikke-medl. kr. 100,-

Kvinner på tvers

Lag kvinnedemonstrasjoner over hele landet

Organisasjoner tilslutta «Kvinner på tvers» har vært svært enige om at de ønska en videreføring av samarbeidet gjennom å arrangere en landsomfattende kvinnelønnsdemonstrasjon på nyåret i 1996.

Den gruppa som ble oppnevnt som planleggere, har kommet fram til at torsdag 1. februar 1996 kl 17.30 i Oslo er den beste dagen.

En ønsker seg dermed at det flest mulig steder rundt om over hele landet arrangeres tilsvarende likelønnsdemonstrasjoner, på den samme dagen med de samme parolene.

I skrivende stund er det ikke klart hvilke organisasjoner som er medarrangører. Dette skulle ikke være til hinder for at RVere og andre rundt om i hele landet kan ta initiativ til å sette i gang med forberedelsene til demonstrasjoner eventuelt markeinger 1. februar 1996.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Kritikk av RVs program

Nei, Jørn Magdahl, jeg blander ikke programmene fra 91, 93 og 95, men registrerer ved ny lesning at det er en rekke tankemodeller som repeteres ordrett fra program til program. Se bare kapitlene om forsvarspolitikken, for å ta et eksempel.

Jan Hårstad

Når en i Opprør leser om interne debatter og stridigheter innen RV, er det påtagelig hvor få det er som relaterer disse debattene til det som står i programmet og bekymrer seg om hvordan man skal utvikle programmet. Etter mitt syn henger dette sammen med etterslepet fra den maoistiske perioden glimrende uttrykt ved Siri Jensen da hun engang skrev at praksis var at når programmet ble skrevet og vedtatt, ble det lagt vekk!

Bare til pynt

Det som igjenstår etter en slik bortleggelse er i beste forstand radikal pragmatisme, i verste fall hodeløs aktivisme i hytt og vær som sliter ut folk. Den mao-stalinistiske tradisjonen er *karakterisert ved en ekstrem* nærsynt pragmatisme og er i sitt vesen teorifiendtlig.

På side 19 i det gjeldende 95-programmet står det: «Uten et oppgjør med stalinisme og alle former for «ettpartisosialisme» og totalitær tenkning, vil alle sosialistiske forsøk ende med at det utvikler seg en ny overklasse som vil herske over arbeiderklassen og folket.»

Flere oppgjør!

RVs program definerer altså partiet som klart anti-stalinistisk, mens forkvinnen i det maoistiske AKP vil at dette tidligere stalinistiske partiet skal inn på arenaen for å «redde RV»! Det framgår av Arnljot Asks, Arne Byrkjeflots og Jo Rystes artikler og uttalelser at det er «trotskistene» i RV som er den store stygge ulven og i sine historiske vurderinger (Valen) gjentar de Josef Stalins og Maos hovedteser. Hvis AKP skal fortsette denne Stalin-historiografien, må de da på neste landsmøte i RV endre programformuleringen til: «Uten et oppgjør med trotskisme og anti-stalinisme og, etc...»

Skadelig punkt

Det vakte oppsikt at Torbjørn Kristoffersen omfavnet DnA i noen uttalelser under Oslo-valget, men selv dette kan en finne programmatiske holdepunkter for i en gjenganger fra 93: «Det er ingen revolusjonær situasjon i Norge i dag.» og: «Arbeiderklassens organisering og kamp gjennom fagforeninger er den viktigste formen for folkelig organisering og kamp.»

Av alle skadelige gjengangere i programmet holder jeg disse perspektivene for farlige. For det første kan revolusjonære eller kontrarevolusjonære situasjoner i vår epoke oppstå svært overraskende og abrupt og det gjelder derfor om å skjerpe dette perspektivet, ikke å nedtone det. Arbeiderkampene som pågår i Frankrike nå, viser at fagforeninger ikke nødvendigvis er den viktigste formen for klassekamp, da antallet fagforeningsmedlemmer har sunket, mens kampgløden har økt.

Det man risikerer med formuleringen om «ingen revolusjonær situasjon», er at man mister det revolusjonære perspektivet, slåss ikke for de revolusjonære prinsippenes klarhet, men dribler seg bort i dag-til-dag-løsninger av pragmatisk art. Jeg har derfor ingen betenkeligheter med å påminne RVerne om Lenins syn — som er av høyeste aktualitet for oss: «Selv om situasjonen ikke er revolusjonær, må det utføres revolusjonær propaganda. Bolsjevikpartiets hele historie bekrefter dette. Forskjellen mellom sosialister og kommunister ligger nettopp i dette faktum at de første avviser å gjøre det vi gjør i enhver gitt situasjon, dvs utfører revolusjonært arbeid.» (30 juli 1920)

RVs problemløsning går ut på at «Det er nødvendig å skape nye visjoner om sosialismen, og det er nødvendig å gi svar på mange ubesvarte spørsmål... Utviklinga i de landa som har kalt seg sosialistiske skremmer.» (s.18.)

Marx ikke visjonær

Leser man Marx finnes det svært lite «visjoner om sosialismen», mens derimot mye kritikk av de visjonære utopistene med sine modeller for hvordan virkeligheten ville utvikle seg. Jeg tror vi i RV gjør mere nytte for oss ved å orientere oss mot Marx: «Kommunismen er for oss ingen tilstand som skal virkeliggjøres, intet ideal som virkeligheten har å rette seg etter. Vi benevner som kommunisme den virkelige bevegelse som opphever den nåværende tilstand. Vilkårene for denne bevegelse gir seg ut fra den forutsetning som foreligger nå.» (Tyske Ideologi)

Det som i dagens situasjon i Vesten er «revolusjonær propaganda» blir bl. a. det som programmet korrekt påpeker «nødvendig å gi svar på mange ubesvarte spørsmål»... for erfaringene fra sosialistiske land skremmer.

Hva mener RV?

Men programmet selv gir jo absolutt ikke ett eneste svar på det folk vil vite om RVs syn på sosialismens historie. Istedet for å komme med kritiske og selvkritiske vurderinger av RV-bevegelsens historiske posisjoner; Mao, Hoxha, Moskvaprosesser, Albania, Kina, etc, etc kommer det ikke ett eneste pip! På side 4 står det: «Den samfunnsformen som er skissert her er bl. a. inspirert av den visjonen Karl Marx kalte kommunismen, men den har ikke noe felles med de byråkratiske klassesamfunna (!) som har gått under denne betegnelsen.» Nei vel, ja vel.

Men faktum gjenstår at RV-bevegelsen indirekte og direkte har befunnet seg i allianser med to byråkratiske klassesamfunn, Kina og Albania, og folk forventer en redegjørelse for hvordan vi idag ser på våre tidligere politiske posisjoner og sympatier. Om det hellige Kina står det nå på side 9: «Kina er ikke lenger noen anti-imperialistisk kraft, men fører en nasjonalt orientert stormaktspolitikk.» Ja vel, nei vel. Når skjedde denne forvandlingen?

De som har laget det siste RV-programmet går tydeligvis utfra at arbeiderklassen har en usedvanlig dårlig hukommelse og at det bare med noen enkle «lure» håndgrep lar seg gjøre å hoppe over en egen kritisk gjennomgang av sin politiske historie og begynne med blanke idealistiske ark om Marx visjoner.

Tar ikke stilling

Jørn Magdahl er lykkelig begeistret for dette programmet som er så «klart marxistisk». «Det tar stilling i en rekke kontroversielle prinsippspørsmål.» Jeg leser det altså helt omvendt: det tar ikke stilling til noe kontroversielt spørsmål og for å sette det på spissen smaker det langt mer av Hjalmar Ekdahl (Vildanden) enn av Marx når han skrev: «proletariske revolusjoner kritiserer bestandig seg selv, avbryter stadig sitt eget forløp, kommer tilbake til det som tilsynelatende er fullført for å ta fatt på det igjen, forhåner grusomt og grundig halvhetene, svakhetene og ynkeligheten i sine første forsøk...»

Magdahl har store problemer med å forstå hva jeg mener med å skrive at programmet har karakter av å være skrevet i ånd av stalinistisk Folkefrontpolitikk. For å være kort så gikk den ut på å underordne arbeiderklassen under småborgerskapets politiske ledelse, med forferdelige konsekvenser i Kina, Spania og Chile. I alle opphetete situasjoner viste det seg at småborgerskapet sto imperialismen nærmere enn arbeiderklassen og forrådte den revolusjonære kamp.

Alliert med imperialismen

Erfaringene fra sosialismens historie har vist at de stalinistiske byråkratiene i Sovjet som i Albania, i Kina som i Mongolia, har vært drivkrefter for kapitalistisk kontrarevolusjon og allianse med Imperialismen.

Dette er erfaringer vi definitvt har høstet fra hendelsene på den Himmelske Freds plass og fram til i dag. Et program i dag som ikke lager en analyse på dette fenomenet, vil være haltende.

Det ville være å opprettholde ideen om at de stalinistiske byråkratiene (som kaste og klasse) utgjorde progressive elementer i en Folkefront mot Imperialismen og ikke dens agentur.

Viktigst å kritisere Stalin

Folk i Norge kjenner noenlunde til våre posisjoner om EU og EØS etc., men hvordan skal vi klare å vinne tillit for sosialismen om vi ikke på en helt annen måte redegjør for hvordan det gikk som det gikk.

Dette kan ikke bli noe annet enn et smertelig oppgjør med vår egen histories svartsider, men det er noe vi er nødt til å ta på en marx «grusomt og grundig» måte.

Hvordan skal vi vinne tillit hos folk bare ved å *tjase om Imperialismens og kapitalismens uhyrlighet*, hvis vi ikke påtar oss jobben med å redegjøre for hvordan den reelle «kommunismen» måtte gå i dass, allment mislikt av flertallet i den norske arbeiderklassen? Striden om hva som skal stå i programmet er striden om RVs framtid, å leve eller dø.

Om å slå barnet ut med badevannet

RVs månedsavis Opprør gir plass for tanker av politikk-utviklende karakter, og jeg tillater meg et lite innhopp til Arne Rolijordet og Jan Hårstad i nr 8/95.

Åge Fjeld, Moss NKP

Hårstad tar helt nødvendig for seg «stalinismens» katastrofale innflytelse på den sosialistiske utviklingsprosessen, men liker ikke karakteristikken «trotskisme». Hovedskillet mellom disse ismeskaperne, var hvorvidt det var mulig med «sosialisme i ett land» eller om vi måtte avvente en sosialismebygging inntil den var moden over hele kloden.

Sosialisme i ett land

Når vi 75 år etter Oktoberrevolusjonen i 1917, opplevde det midlertidige nederlaget for planøkonomien, betyr dette på ingen måte at Trotskys teori var rett. Men endel av Trotskys tanker og advarsler var utvilsomt riktige. Trass at Stalins primitive og brutale regime kvalte mye kreativitet, ikke minst blant intelligentsiaen, - og at den sleske underdanighet og korrupsjonen som aksellererte under Bresjnev og skapte apati og stagnasjon, - var Sovjet-Unionens historie lenge preget av enorme samfunnsmessige framskritt. Opprettelsen av sovjetene, arbeiderrådene, var det største demokratiske framsteget i historien, og at sovjetene ble fratatt sin reelle makt, må i høy grad tilskrives Stalins mistro og ønske og sentralstyring.

Folket tok del

Med de fleste odds mot seg klarte Russland å utvikle seg fra et analfabetisk jordbruksland, og fram til verdens nest største industristat, etter USA når det gjaldt produksjonsvolum Det ble førende i romforskning, og hadde trass tåpelig sensur, et rikt og humanistisk kulturliv hvor hele folket tok del. Trass påtvungne og drepende rustningsutgifter, klarte de uten kapitalistiske arbeids«givere". Å bygge et skole og sosialforsikringssystem, som var verdens beste, i prinsippet og relasjon til nasjonalproduktet. Dette ble et ris bak speilet, som ga fagbevegelsen i vest gode kort på handa, og medvirket til våre velferdsamfunn. Så snart de planøkonomiske landene kollapset, satte de beinharde angrepene mot våre sosiale goder inn. Soviet-Unionen ble et foregangsland for den 3. verden, og åttiårene var det omlag 30 land rundt på kloden som ved Sovjets hjelp bygget opp nasjonale planøkonomier. At Sovjet-Unionen og dette sosialistiske verdenssystemet har kollapset, har en rekke årsaker som seriøse sosialister må gjennomanalysere.

Ikke panikk

Folk med innsikt i Marxs teorier og livsanskuelse får ikke panikk om enkelte ser et oppkonstruert gudebilde falle i grus. Dagens kapitalisme viser den som ikke er forblindet av storkapitalens mediamonopol at Marx er mer aktuell enn noen gang.

Vis forholda

Teoriene om monopolkapitalismen og den relative utarminga manifesteres daglig ved de gigantiske inntekts- og kapitalkonsentrasjonene hos stadig færre makrokapitalister, eiendomsforholdene er idag som for tusen år siden, avgjørende for hvorvidt menneskene kan skaffe seg en bedre tilværelse. Disse må analyseres og anskueliggjøres, og strategien for hvordan rikdommene kan føres tilbake til de som har skapt de, må settes på dagsordenen. Ettersom dette er tabu for sosialdemokrater og offentlig ansatte i SV som aldri har følt den direkte konfrontasjonen med kapitalkreftene, må RV, NKP og radikale fagforeningsfolk og forskere begynne på dette De må ikke la seg paralysere og som kvasirevolusjonære over ostebordet, fordype seg i enkeltsjelenes irrganger og seksuelle avvik.

For hvem?

Rolijordet har mange vettuge resonnementer, men slår fast at den sosialdemokratiske linja hittil har vært vellykket. For hvem?

For et lite sjikt tillitsfolk, som føler seg smigret over å ha blitt valgt til ledere, med rimelig god lønn og stresskoffert og ikke har større vyer enn neste trinn i karrieren? For det kan da ikke være det brede fotfolket som har følt stigning i livskvalitet? Der er klart at et barnløst arbeideraristokratektepar med kjærkommen overtid, kan skaffe seg både BMW og sydenreiser i jappestil. Men de andre?

Tør ikke si noe

De med én lønning og en stadig trussel om å bli rasjonalisert bort. De som har lært seg at det er dumt å si meningen sin, og ikke ser at Gros politikk gjør de rike rikere og de fattige fattigere. Eller de som er seg sin egenverd bevisst, men må avfinne seg med å se griske og stupide strebere bestemme på bedrift og i samfunn. Kan disse føle sosialdemokratiets vellykkethet? Jeg er enig med Rolijordet at sosialdemokratene ikke er hovedfiender, men Rudolf Nilsen har gjennom sine enkle/geniale dikt advart oss mot illusjoner.

www.pdf-arkivet.no (2020)

I Drammen: Innvandrerskeptisk, bypatriotisk liste: Flytt vegen!

Med biltrafikken — med makta

Mot alle eksperters spådommer fikk ei «upolitisk» liste ved årets kommunevalg i Drammen rundt 15 prosents oppslutning og 11 av bystyrets 69 representanter. Arbeiderpartiet tapte velgere til denne Bylista som den kalte seg, men listas eksistens forhindra sikkert også at Fremskrittspartiet kunne doble sitt antall og komme tilbake med sine 20 prosent og 14 representanter fra deres gode 1987-valg. Frp fikk i en av sine beste byer bare 13 prosent i år.

Stortinget har nylig vedtatt «Veipakke Drammen» med løsninger som ble vedtatt av Drammen bystyre allerede tidlig på 70-tallet, og bekrefta med gjennom mellom seinere. 2 milliarder kroner skal brukes til å bygge nye veger i byen ved enden av den trange drammensdalen. Halvparten skal gå til gjennmfartstrfikken, resten for at Drammen skal få bygd egene lokale veger. Bylista støtter tiltaka for den lokale trafikken, prislapp: 1 milliard. Under valgkampen truet samferdselsminister Opseth med at hele pakka kunne utebli om det ble aktuelt å begynne hele planprosessen med utredninger osv på nytt.

Drammen RV gikk fram med 30 prosent ved årets kommunevalg, men det var likevel ikke nok til å komme inn i bystyret for første gang. I RV i Drammen er en ikke i tvil om at det var Bylistas politikk og eksistens som hindra RV i å nå dette målet. Mange «opposisjonelle» stemmer som RV denne gangen kunne ha fått, gikk i stedet til Bylista. RV godtok aldri, sammen med SV, at det løste noe problem å legge vegene andre steder. RV hevda og hevder at problemet var den store lokale biltrafikken.

Senterpartiet gikk tilbake ved årets valg i Drammen. Det er interessant å meke seg at både Lundteigen og lederen i Stortingets samferdselskomite, den ivrige vegbygger Magnus Stangeland, var veldig for både initiativet Bylista og deres politikk. Lundteigen hevda overfor RV at en her måtte skjønne at det dreide seg om et folkelig opprør som måtte støttes entusiastisk.

Bylista fikk ikke flertall for sin linje om at gjennomfartstunnelen skulle legges i åsen nord for byen, og ikke sør for byen. Men lista greidde etter valget å få representantskapet i Drammen Arbeiderparti til å si at de gikk inn for nok en gang å utrede alternativet med en tunnel nord for byen, mot at bylista stilte i utsikt å virkeliggjøre det store målet for Ap, nemlig igjen å få en arbeiderpartiordfører i byen. Samtidig brakte Bylista Stopp Innvandringen inn i varmen, og vips så var det for første gang på fire perioder en Ap-ordfører i landets sjette største by.

I det første formannskapsmøtet etter valget fikk Bylista gjennomslag for å ta et halvt års pause for å utrede sitt tunnelalternativ.

Formannskapsvedtaket var faktisk enstemmig. Men Bylista hadde satt opp et svært detaljert vedtak på en og en halv side, og da konsekvensene av dette vedtaket gikk opp for myndighetene og de store partiene, ble dette vedtaket omgjort to uker seinere. Nå blir det ingen utredning, og arbeidet med å gjennomføre den vedtatte veipakka fortsetter uhindra. Vegutbygginga fortsetter som før.

Bylista fungerer nå som et solid ankerfeste i en annen viktig sak i Drammen: Den er sterkt mot moske på Fjell. På Fjell bor det nemlig for mange muslimer ...

Drammen er fra naturens side et idyllisk sted. Er det mlig å bygge by og samtidig beholde idyllen? Sånn så hvertfall Drammen ut for over 30 år sida.

Drammen er for mange nordmenn kjent som et vegkryss. Men over 80 prosent av biltrafikken skyldes drammensernes egen trafikk. Hoedproblemet er da ikke hvor fjerntrafikken går.

Nyvalgt bystyrereprentant, Petter Øijord, Drammen Byliste

Viktigst hvor vegen går

— Står egentlig Bylista for et miljøalternativ når den ikke gikk inn for å redusere biltrafikken, men bare er opptatt av hvor vegen skal gå?

— Den foreløpig vedtatte veipakka i Drammen vil innebære en drastisk ødelegging av bymiljøet fysisk og estetisk. En utvidelse av motorveibrua til fire felt vil gjøre enda større deler av byens sentrum ubeboelige. Vi vil få nye vegløsninger og ei ny bru som vil ødelegge enda større deler av byen. Dette må stanses. Så får vi se om det er mulig å få til en annen transportpolitikk i framtida. Det viktigste for oss er igjen å bygge boliger i sentrum, i stedet for nye satellittbyer som er transportkrevende.

— Men Drammens egne innbyggere står for minst 80 prosent av den lokale biltrafikken. Hvorfor tør dere ikke da å si at det egentlige problemet er den lokale biltrafikken?

— I programmet sier vi ingenting om restriksjoner på den lokale biltrafikken. Det er ikke enighet om å gjøre noe slikt. Det er også klart at i veipakka er mål om økt kollektivandel og et godt sykkelvegnett underordnet i forhold til reine vegprosjekter. Og vi snakker om et stortingsvedtak hvor rammene er gitt. Bylista er nødt til å prioritere forsvaret av bymiljøet mot de fysiske inngrep som vegprosjektene uansett vil påføre byen. Vi vil ha gjennomført mindre skadelige alternativer. Det er her enigheten i Drammen er stor.

Det vi sier, er at vi må få en boligutbygging i byens sentrale strøk som gjør at behovet for transport blir mindre. Derfor har vi også gått inn for den korte Bragernes-tunnelen, noe som skaffer oss areal til ny sentral boligbygging.

— Representerer Bylista og den opplsutninga det har fått et progressivt oppsving?

— Det uttrykker en generell misnøye med partiene, særlig de to med makta, nemlig Høyre og Arbeiderpartiet. Politikken i dag er blitt en selvrekrutterende hobby der politikerne bruker over 90 prosent av tida til å snakke med hverandre. Før kjempa arbeiderne på de store bedriftene om å få inn folk på Ap-lista fra sin bedrift, det er helt utenkelig i dag. Vi sørga for at Drammen brøyt rikstendensen, valgdeltakelsen gikk opp her. En tredel av våre stemmer kom fra hjemmesitterne. Oppslutning om bylista dreier seg overhodet ikke om noen endring i generell politisk oppfatning.

— Meningsmålinger har vist at folk i Drammen, mer enn folk i andre byer, er opptatt av bymiljø. Det skyldes ikke minst fordi hele landet har stemla byen som verst når det gjelder kloakk og trafikk. Samtidig er den politiske avmakten stor i Drammen.

— En av deres varamenn til bystyret markerte seg sterkt med innvandrerfiendtlige avisinnlegg før valget. Var det derfor det var naturlig for dere å hjelpe Stopp Innvandringen til to hovedutvalgsplasser?

— Overhodet ikke. Sam-arbeidet med SI var reint teknisk fundert. Slikt teknisk samarbeid må du inngå skal du få uttelling for de stemmene og de mandatene et parti har fått. Vi ville dessuten ikke gå inn for å nekte noen en demokratisk rett til en hovedutvalgsplass. Mange av våre velgere blei skuffa over at vi hadde samarbeida med SI. Men allerede nå har folk gjennom avstemninger i bystyret kunnet se at dette samarbeidet med SI var reint teknisk, og ikke politisk.

— Hverdagsrasismen står veldig sterkt i Drammen, men heldigvis har vi ikke organiserte og voldelige rasister her. Bydelen Fjell har ghettoproblemer, og føler seg overkjørt ved at byens politikere ikke tar problemene der alvorlig. Å gå til kamp mot rasismen var ikke vårt hovedanliggende i valgkampen. Men ved å ta fatt i trafikk og miljøspørsmål jobber vi samtidig mot ghettotendensene. Fjell ble bygd som boligghetto for alle som fant sentrumstendensene uleveli-ge. Mange kom til Fjell som et direkte resultat av at boligene deres ble revet for å gi plass til motorvegbrua.

— Var det feil av RV og SV å stille til valg når dere stilte?

— Bylista ville at de andre partiene skulle stille på vanlig måte. Det ville vært galt av RV å trekke lista. RV fikk jo en relativ framgang, og partiet sa det som var prinspielt og særegent for RV. Men jeg synes ikke det var nødvendig for RV å vise en så steil holdning overfor bylista. SV viste seg som et parti som prata mye prinsipper uten å kunne engasjere seg i konkret kamp og valgte i stedet å si «ingen veger».

— Hva mener dere om andre saker, for eksempel økonomiske saker?

— Her er våre standpunkter akkurat som den politiske fordelinga til våre velgere og kandidater på listene, en blanding fra venstre til høyre. Vi har ikke noe prinsipielt syn i økonomiske spørsmål. Bylista var i utgangspunktet bare en politisk måte å organisere folk på mot den ødeleggende veiutbygginga. Men veisaken er samtidig et symptom på at folk i denne byen ikke blir hørt. Det gjelder både i store og små saker. Vi vil sikkert bruke mer tid på å endre selve måten bystyret arbeider på, enn på at gruppa skal komme fram til mer enhetlige programformuleringer. I konkrete saker som skjenkeløyve og byggesaker, vil vår stemmegiving være åpen og påvirkelig fra sak til sak.

— Hvordan ser du på Bylistas muligheter framover?

— Det er i hovedsak opp til den politikken Høyre og Arbeiderpartiet fører. Det kan tenkes gå som i Holmestrand at vi ved neste valg dobler oppslutninga. Et slikt resultat vil avhenge av den innsats vi gjør i denne perioden og av personlig tillit til dem som stiller til valg på neste byliste. Når det gjelder vegsaka kommer den å forfølge byen i 10-15 år framover med store inngrep. Vi ser det som vår oppgave å sørge for at befolkningas interesser blir ivaretatt.

Naturvernforbundet misbrukt

Olav Boye, tidligere stortingskandidat og landsstyremedlem for SV, er også medlem av Naturvernforbundet i Drammen. Han reagerer kraftig på det han vil kalle misbruket av Naturvernforbundet ved siste kommunevalg i Drammen.

Han var sjøl til stede på årsmøtet i Naurvernforbundet i Drammen i 1995 og var med på å utarbeide vedtaket der det ble fastslått at Naturvernforbundet skulle skjerpe kritikken av begge de to tunnelløsningene. I stedet var det det motsatte som skjedde. Naturvernforbundet i Drammen, særlig ved en av de tillitsvalgte, gikk sterkt inn for denne ene tunnelløsninga framfor den andre. Denne tillitsvalgte sto også på Bylista og besvarte angrep på Bylista i Naturvernforbundets navn.

— Det er ikke imponerende av Naturvernforbundet at de ikke kan ta opp den grunnleggende årsaken til bilismens ulemper. Og det er at det kjøres for mye bil. Det er den lokale biltrafikken som er problemet, den utgjør minst 80 prosent av biltrafikken i Drammen.

Her har Naturvernforbundet kasta seg inn på vegne av en bilaksjon og velforeninger som bare er opptatt av seg sjøl, og som klart avviser parolen «Tenke globalt, handle lokalt". Boye viste til Drammen SVs framstøt for 4 år sia for å få gjort grundige utredninger for hvor mye det ville koste å bedre busstilbudet så mye at bilbruken ble overflødig.

— Nå fikk vi den merkelige situasjon at Naturvernfo-rbundet lokalt bekjempet de to partiene (SV og RV) som forsvarte Naturvernforbundets generelle politikk, avslutter Boye.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Arbeider: Mann, industri

KRONIKK

Med LO - for sosialismen?

Siri Jensen tok i Opprør nr. 5 i år opp en diskusjon om analyse og strategi for det faglige arbeidet....

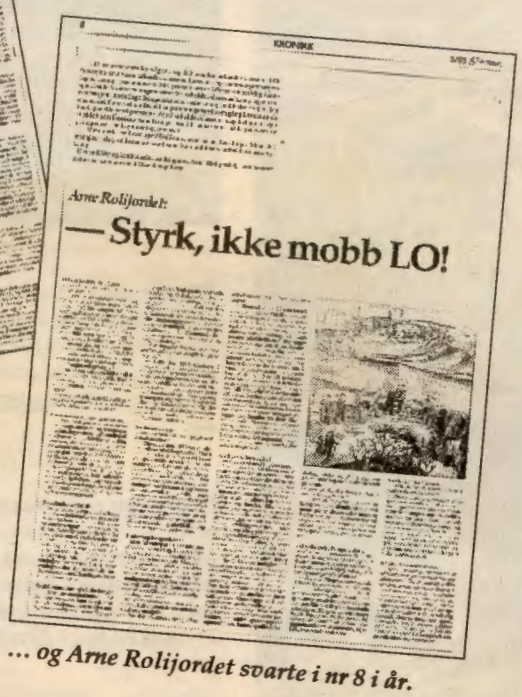
KRONIKK

Arne Rolijordet:

—Styrk, ikke mobb LO!

... og Arne Rolijordet svarte i nr 8 i år.

Brit Unni Arntsen

Hva med kvinnene?

Det første som slår meg er at Rolijordet sier at arbeiderklassen=de mannlige arbeiderne i kjerneproletariatet=LO=fagbevegelsen. Med et sånt premiss er det mye som en ikke ser. For det første: En ser ikke at det finnes en topp og en bånn i LO, for det andre at mange fagorganiserte er utafor LO, og spesielt ser han ikke den kvinnelige arbeiderklassen. I tillegg er jo også store deler av arbeiderklassen uorganisert.

Derfor synes jeg Rolijordet har et altfor enkelt bilde som utgangspunkt når han hevder at fagbevegelsen og LO er synonymer. Wingejentene synes han jo ikke noe om, men hva synes han om at Helse- og sosialforbundet stenges ute?

Jeg synes det er merkelig at han kan kalle all kritikk som rettes mot LO for mobbing. Ingenting av kritikken har vært konstruktiv, hevder han faktisk. Generelt er det grunn til å lure på om en slik karakteristikk av kritikk kan gjelde. Spesielt synes jeg det er rart av en som kaller seg revolusjonær. I de siste åra har det jo skjedd både en politisering og radikalisering av LO, og det ser jeg som et resultat av den radikale kritikken som har vært ført innafor LO.

Rolijordet sier at kritikken har snevra inn aksjonsfeltet for LO. Jeg mener at den har utvida aksjonsfeltet i forhold til kvinnekampen og kvinnelønna. Jeg er av dem som har stått mot gubbeveldet og for det Rolijordet kaller mobbing av LO-ledelsen.

Videre synes jeg det er rart at ikke Arne Rolijordet ser den disiplineringa som foregår innafor LO. Sjøl har jeg hatt verv i 20 år i fagbevegelsen på alle nivåer. I LO er det en sterk faglig disiplinerende struktur som gjør noe med oss som tillitsvalgte, og det er det viktig at vi erkjenner, sier tidligere forbundsleder i Vernepleierforbundet, Brit Unni Arntsen og avslutter med følgende spørsmål:
—Ser ikke Rolijordet hvem han sjøl er?

Håvard Libæk

LO holder folk nede

—Rolijordets synspunkter er en logisk videreføring av ei politisk linje under utvikling. Det er bra at han står fram med den, men jeg er uenig i mesteparten av det han hevder, sier Håvard Libæk, leder for arbeiderne på jernbaneverkstedene i Norge.

—Rolijordet hevder at konkret kritikk av LO eller dets politikk er mobbing. Men han kan da umulig mene det, det er da ingen organisasjon som er så suveren at den ikke fortjener kritikk?

— Nesten samtlige medlemmer på gølvet i dag vil kritisere LO-toppen, det er jo ikke noe som kommunister har finni på! Medlemmene hevder at LO-ledelsen og mange forbundstopper er unnfallende, danser etter Gros pipe, og ikke målbærer medlemmenes kritikk. Følger du ikke opp medlemmenes kritikk, gjør du ikke jobben din som tillitsvalgt.

I enhver sammenheng er det nødvendig å kritisere gærne ting. Når det hevdes at LO-ledelsen går borgerskapets ærend, er ikke det med utgangspunkt i et prinsipp. Det baseres seg på rein kunnskap, på empiri. Sjøl Ap-medlemmer er jo enig i denne kritikken! Som revolusjonær forener jeg meg hver dag med det sosialdemokratiske grunnfjellet mot LO-ledelsens politikk.

— Jeg mener det er grunn til å tvile på om LO kan bli en kamporganisasjon. Poenget er likevel at LOs gode og dårlige sider går i bølger, og at vi med vår innsats kan bidra til å styrke de gode sidene og svekke de dårlige.

— Vår hverdag som tillitsvalgte gjør oss til reformister. I kortsiktige kamper i ny og ne kan LO tjene våre interesser. På lang sikt med dette apparatet og den politikken, kan LO ikke tjene revolusjonen. Poenget for LO-ledelsen er jo å hindre kamp. Jeg er tvilende til at LOs oppgave er todelt slik som Siri Jensen mener. Hovedformålet med LO er jo å hindre at arbeiderklassen og de fagorganiserte fører kamper. Vår jobb i dag må være å være katalysatorer for den kampen folk vil føre, men som LO-apparatet vil holde nede.

Problemet for oss tillitsvalgte som vi kjempe for en sak, er at vi alltid må valse ned motstanden i forbundsledelsen. For eksemel må vi jernbanearbeidere føre en knallhard kamp for å få forbundsledelsen til å gå ut i kamp for å stanse A/S-ifiseringa av NSB.

Poenget er ikke at Hågensen er en bevisst borger, men at han og de andre har akseptert å være en del av et system som tjener borgerskapet, nemlig å holde arbeiderklassen nede, hevder Håvard Libæk i Jernbaneforbundet.

Terje Kollbotn

LO som kamporga

— Om målet er å gjera LO til ein kamporganisasjon ka
for dei LO-organiserte i Indre Hardanger. — For viss d
borgarskapen, er altfor lettvint. Det er inga analyse, be
med til dømes Walter Kolstad som har gått aktivt ut m
mot privatiseringa av kommunesektoren? Nei, den dis
— For RV er det ein av dei viktigaste diskusjonane kor
alternativ til LO er ein avsporing. LO med sine 800 000
til arbeiderklassens, og er dermed arbeiderklassens
— Det viktigsaste er å diskutere korleis ei
innflyting. Desse leiarane vel ofte l
ofte eigne medlemmar, meda
Sosialdemokratane funge
instrument for.
— Leiinga ser at d
seg lettare på me
Skal arbeiderkla
sosialismen og
Frustrasjon ove
lettvindte løysi
veg i forhold til
— Gå 20 år atten
ubunden fagrørsle
samarbeidet med Ap
klasseinteresser. Det er
— Det som vert kalla «fagle
medlemmene, dei har stor tillit
utanfor LO, og dei er de fremste utfor
— Eg stør Wingejentene si rett, som alle andre
Wingejentene er eit nederlag for Handel og Kontor, for dette
fagorganisasjon.
— *Vert til dømes konsertillitsvalgde ikkje ofte ein del av konsernets*
— Det er ein fare for det. Mange av dei konserntillitsvalde er
at det er riktig å kjøpa opp bedrifter i andre land, er det naud
og der vi må sørja for at arbeidarane ikkje spelas ut mot kvar
— Det er sjølvsagt riktig å diskuterea oppkjøp, faglege privil
og ein viktig diskusjon i høve til arbeidet for sosialismen. Gr
nedanfrå i parti, i stat og i fagorganisasjonen, meiner RV sin

Tekstene som går over midtbretten, kan leses bedre på slutten av denne fila.

www.pdf-arkivet.no (2020)

arbeider, LO-organisert?

Arne Rolijordet

LO er arbeidsfolks våpen, og LO samler arbeidsfolk. Vår kritikk, nesten det jeg vil kalle mobbing av LO-ledelsen, har skada arbeiderklassens kamp. RV har ingen prinsipiell holdning til fagforeninger og LO.

RVs prinsipprogram:

dmotsetningen i det norske klassesamfunnet går mellom borgerskapet iderklassen. ... Toppsjiktet i Høyre, Ap, LO og en del andre partier og rganisasjoner hører også til borgerskapet.»

ene i fagbevegelsen er ikke lenger villig til å bygge enhet på menns ser i sentrum for arbeiderklassens kamp.»

ble ikke velferdsstaten kjempet gjennom mot borgerskapets interesser, m en del av borgerskapets strategi for utviklingen av norsk sme.»

tskapet har i stor grad klart å hindre utviklinga av en sjølstendig og gbevegelse og politisk opposisjon gjennom: niseringen av et korporativt klassesamarbeid mellom statsledelsen, LO n og Arbeidsgiverforeningen, «toppenes partnerskap», ...»

r Arbeiderpartiet i hele etterkrigstida vært det viktigste partiet for å rgerskapets grunnleggende klasseinteresser.»

Bjørn Tore Egeberg

Skyld ikke på LO-toppen

Jeg er mye enig med Rolijordet i synet på LO. Det går ikke an å gi "LO-toppens svik" skylda for mangel på revolusjonær bevissthet i arbeiderklassen.

Jeg er uenig når det gjelder Wingejentene. Vi må støtte organisasjonsfriheten til arbeiderjenter som ikke føler seg velkommen i LO. OG samtidig ta avstand fra splittelsesforeninger, som den på Sporveisbussen, som ønsker å oppnå privilegier på bekostning av arbeidskameratene.

Tekstene som går over midtbretten, kan leses bedre på slutten av denne fila.

nisasjon — mogeleg!

in ikkje seia at LO-toppen høyrer til borgarskapen, seier fagleg leiar i RV, Terje Kollbotn, som og er leiar hadde vore rett, då må vi ta initiativ til å melda oss ut. Å seia at LO-toppen høyrer til ei slagord-erklæring. Meiner ein då heile LO-sekretariatet, og alle forbundsleiingane? Kva moderasjonslina og fleksibiliseringa, høyrer han til borgarskapen? Og Jan Davidsen som er sjonen meiner eg er ein lite fruktbar diskusjon.

s ein skal gjere LO til ein kamporganisasjon for medlemmene. Tanken om å danna eit edlemmer står for arbeiderklassens samhold. 95 % prosent av medlemmene høyrer iktigaste organisasjon.

kal fråta den sosialdemokratiske toppen i fagrørsla deira sterke negative litet til Ap-leiinga og regjeringa framfor sine eigne medlemmar. I ord stør dei lei brukar innsatsen på å halde nede medlemmene sins ynskjer om opprør. r som sikrarar av borgerskapets makt, og det er òg hovedavtalen eit

let er rørsle blant fagorganiserte og sterke signal frå arbeidsplassene stella dei mmene si side mot regjeringa og NHO.

n i Noreg få meir makt, så må LO styrkast. Å få LO, frå topp til botn, for t markedsliberalismen, må verte ein hovuddebatt når det gjeld LO.

t LO-leiinga og leiingane forbunda både sviktar og svik, må ikkje føra til ar som å melde seg ut eller gå over i andre organisasjoner. Det er inga farbar n tålmodige vegen viss vi skal få makta attende til grunnplanet.

. Den gongen var fagopposisjonen veikare og meir isolert. Kravet om ein fri og o veikt. I dag har 6-7 av dei større forbunda vedtatt å gå mot det faglegpolitiske desse forbunda sit jo toppane. Vi har eit faglig toppsjikt, men dei har ulike for unyansert å seie at om er heildagstillitsvald, så utvikler ein eigne klasseinteresser. høgre» representerar i realiteten det faglige venstre i Oslo. Desse folka er valde av er å ha stått usjølvisk på. Dei står fram som ein ny type leiarar, dei tek faglege initiativ både i og arane til sosialdemokratane i Oslo.

il å organisera seg, krevja tariffavtale og sjølve kunne velgja den foreninga dei vil. Men valet til foreninga jentene burde ha vald. Luftfartens Funksjonærforening utviklar seg til å bli ein snever

emste målsmenn, i kamp mot andre konsern og arbeidarane der?

lde som dei dyktigaste til å representera medlemmene. Dei leiar eit kollektiv av tillitsvalde. Om ein kjem til nt å høyra på kva arbeidarane i dei andre bedriftene har å seia. Det skjer no ein internasjonal klassekamp, dre.

iar og privilegiet ved å ha nærkontakt med med leiinga. Dette for å gje meir makt til medlemmene. Dette er nen til at det gjekk til helvete i samtlege sosialistiske land, var mellom anna at ein ikkje sikra kontrollen glege leiar.

Geir Hem

Ap skifter form, ikke innhold

«Det mangler i dag en ledende kraft som kan politisere arbeiderklassens kamp», sier Arne Rolijordet. Han har helt rett, men han går i feil retning. En slik politiserende kraft må nettopp stille spørsmål ved LO-ledelsens reaksjonære — borgelig politikk. Ved ikke å skarpt kritisere den borgerlige siden ved LOs politikk og samtidig bygge på enheten nedenfra, avpolitiseres klassesamarbeidet.

Rolijordets «politiserende» alternativ bygger på feil grunnlag. Han mener at sosialdemokratiet av i dag ikke er seg selv lik, og at «Jagland har forlatt det sosialdemokratiske ståstedet» og at også mange andre sosialdemokrater «er så tilpasningsdyktige at de bytter ståsted».

Mitt utgangspunkt for politisering er et annet. At sosialdemokratiet skifter form betyr ikke at det skifter innhold!

Det er et tilbakeskritt for en revolusjonær bevegelse å se på gårsdagens sosialdemokrati som grunnlag for en revolusjonær politikk. På dette området er Rolijordet med på å skape illusjoner. Dette er ikke lurt verken i forhold til kampene i arbeiderbevegelsen, eller i forhold til utviklinga av en revolusjonær plattform for RV for vår tid.

Som et bilde på LOs dobbeltrolle kan jeg bare peke på hva som nå skjer innafor det såkalte samarbeidet mellom LO-toppen innafor statlig forvaltning og AP-ledelsen. Taktikken fra borgerskapet nå er å få forbundsledelsene innenfor post, tele og jernbane til å gå for A/S. Sann mine ord, det er bare et spørsmål om tid. Taktikken legges i «Kostølutvalget» som skal legge fram sin rapport på nyåret. Det må nå være RVs rolle nettopp å peke på klassekarakteren av dette såkalte «samarbeidet».

Rolijordets politiske linje gjør denne kampen vanskeligere og kan få som konsekvenser at beredskapen svekkes, sier Geir Hem, medlem av representantskapet i DnP Postbanken Krets og med i AKP's faglige utvalg.

www.pdf-arkivet.no (2020)

RVs historiske valgresultater danner grunnlag for denne analysen av mulighetene i det kommende stortingsvalget. Forfatterne har tatt for seg resultatene fra Østfold og hele landet gjennom flere år og kommer her med sine vurderinger av det kommende stortingsvalget, særlig i Oslo.

Artikkelforfatterne Eirik Tveiten og Hege Rytter Jacobsen.

Eirik Tveiten og Hege Rytter Jacobsen, Moss RV

Valget og veien framover

Om kommune- og fylkestingsvalget 1995, og vegen framover.
Ved valget nå i høst var det 3.374.285 stemmeberettigede i landet. Av disse deltok 62.1% ved kommunevalget og 59% ved fylkestingsvalget.
RV fikk 33.197 stemmer (1.7%) ved fylkestingsvalget og 31.755 (1.5%) ved kommunevalget.
Se tabell 1: Av de samlede 953 fylkestingsrepresentanter fikk RV 10 (1%), og av de samlede 12.663 kommunestyrerepresentanter i fikk RV 62* (0,5%). (*Gjelder representanter valgt inn på RV-lister)
Det var en framgang på 1.631 stemmer ved fylkestingsvalget, og en tilbakegang (!) på 1.086 stemmer ved kommunevalget.
Dette gir prosentvis framgang ved fylkestingsvalget på 0,2 % (og stagnasjon ved kommunevalget), og det skyldes lavere valgdeltakelse.

Utvikling av RVs kommunestyrerepresentanter over år (i parentes framgang i forhold til foregående valg):

Fylkestingsvalget ga en økning i forhold til 1991 på _n representant (- en i Oslo pluss en i Troms og Vestfold).

Valgvurdering
Kommunevalget viser markert framgang alle steder vi stilte liste! Verdt å merke seg er den betydelige øking i stemmetallene ved kommunevalget i Fredrikstad og Askim. I fylkestingsvalget var det tilbakegang, hvor spesielt valgresultatet i Sarpsborg (og Hvaler) er utslagsgivende, med en halvering av fylkestingsstemmene når vi ikke stiller kommunevalgliste!
Vi hadde en liten tilbakegang til fylkestingsvalget i de 11 kommunene hvor vi ikke stilte kommuneliste verken i 1991 eller i 1995, fra 211 stemmer til 186.
Totalt ved fylkestingsvalget i Østfold fikk vi 2.086 stemmer i 1991, og 1.949 stemmer i 1995, en tilbakegang på 0.1%.
Spranget for Østfold RV kom i 1987, hvor vi nesten fordoblet stemmene, og erobret et fylkestingsmandat, (samtidig som vi altså mistet det ene mandatet vi hadde i et av kommunestyrene). I Østfold har antall parlamentarikere økt med 1 i 87, til 2 i 1991 og 3 i 1995. Ved kommunevalget i år manglet ca 20 stemmer i Halden og en håndfull i Fredrikstad, fra å komme inn i kommunestyret.

Tabell 1

Kommunevalget i 1991 i forhold til 1995.

	Antall stemmer				Antall representanter	
	Fylkesting	i %	Kom.styre	i %	Fylkesting	Kom.styre
1991	31.526	1,5	32.841	1,5	9	57
1995	33.157	1,7	31.755	1,5	10	62

Tabell 2

I Østfold stilte vi liste og fikk følgende stemmer ved valget:

	1991- stemmer		1995 - stemmer	
	Kommunev.	Fylke	Kommune	Fylke
Moss	276	400	420	455
Rygge	0	123	93	116
Fredrikstad	116	481	308	474
Halden	138	206	219	228
Askim	80	140	181	220
Sarpsborg	138	494	0	251
Hvaler	18	31	0	19
SUM	**766**	**1875**	**1221**	**1763**

Tabell 3

Utviklinga av kommunestyrerepresentanter

1975	1979	1983	1987	1991	1995
4	21 (+17)	34 (+13)	49 (+15)	57 (+8)	62 (+5)

Tabell 4

Utvikling over år ved valgene i Østfold.

	F-valg-83	S.valg-85	F.valg-87	S.valg-89	F.valg-91	S.valg-93	F.valg-95
Stemmer	895	497	1653	757	2086	741	1949
F- rep	0	0	1	0	1	0	1
K-rep	1	0	0	0	1	0	2

Tilbake, beholdt plassene
Vi vil behandle dette med følgende utgangspunkt:
Landsmøtet i RV i februar -95 oppfordret RV til å stille 110 lister, og det ble understreket at RV var åpent for samarbeid med andre partier som ikke stillte til valg.
Grunnen til tilbakegang i stemmer synes åpenbar: Vi stilte færre lister og gikk derfor tilbake i antall fylkesstemmer.

Østfold har de siste årene hatt flere kommunesammenslåinger. (Sarpsborg ble slått sammen med Varteig, Skjeberg og Tune i 1991. Fredrikstad ble slått sammen med Borge, Rolvsøy, Kråkerøy og Onsøy i 1993). I 1991 stilte vi liste i 7 kommuner av 21 kommuner, i 1995 stilte vi lister i 6 av 18 kommuner. Det er mangel på liste i Sarpsborg (med 37.066 stemmeberettiga) som er den viktigste enkeltgrunn til tilbakegang ved fylkestingsvalget.
Tilbakegangen i Østfold kunne vært større og vi ville ha falt ut av fylkestinget dersom vi ikke hadde sett på andre sider ved landsmøtets vedtak.
I Østfold er NKP er fylkesdekkende parti, og selv om de er redusert i antall har de mange godt kjente og respekterte tillitsvalgte.
Rundt 1. mai arbeidet i Moss - 95, tok vi kontakt med NKP i Moss for å drøfte et eventuelt samarbeid ved kommunevalget i Moss. I løpet av kort tid ble dette utvidet til også å gjelde valget i Fredrikstad (RV i Fredrikstad hadde tidlig vedtatt å ikke stille liste til kommunevalget!). Resultatet av forhandlingen var at Østfold NKP trakk sin liste til fylkestinget, og sluttet seg til Østfold RVs liste.
Selv om vi kom for seint i gang, klarte vi på grunn av samarbeid med NKP, å stille liste i Fredrikstad og Rygge. (Fredrikstad er Østfolds største kommune med 52.357 stemmeberettigede).
Vi kom inn med en representant for første gang i Askim med 5 stemmers overvekt, det er svært sannsynlig at vi kom inn i Askim fordi vi samarbeidet med NKP.
I ettertid kan vi beklage at vi ikke kom igang tidligere med dette samarbeidet. Det ville ha spart oss for en del intern uenighet og samarbeidet kunne vært utvidet til å gjelde valget i Halden og Sarpsborg i tillegg.

For NKP som tidligere ikke hadde noen parlamentarikere i Østfold, ga valget som resultat at som 2. vara i Moss kommunestyre er valgt NKPeren Åge Fjeld, som 4. vara til fylkestinget er valgt NKPeren Dag Norum.
RV i Østfold hadde framgang, NKP føler at de har fått noe igjen for samarbeidet.

En annen viktig grunn:
Østfoldingen Jon Michelet ble ved valget i 1987, lansert som RVs førstekandidat. En rikskjendis som Jon M. på toppen av lista skapte oppmerksomhet utover det omland vi vanligvis når. Jon (og fylkespartiet) gjorde en meget god valgkamp, og vi fordoblet nesten antallet stemmer, og kom inn i fylkestinget.
(I 1989 forsøkte RV i Oslo å gjenta suksessen med «å låne» Jon M. ved valget i Oslo. Selv om det var en betydelig framgang ved stortingsvalget i Oslo i 1989 -i forhold til 1985- var den ikke nok til å gi stortingsmandat. Først når Oslo brukte en av «sine egne» i 1991, kom vi inn på Stortinget). Jon M. tok gjenvalgt til fylkesvalget i 1991 med Anne Steinsland fra Askim på 2. plass.
Allerede i 1993 gjorde Jon det klart at han ikke ville ta gjenvalg ved valget i 1995, og i stadig større grad deltok Anne S. på møtene i fylkestinget og markerte fylkespartiet isteden for Jon.
Ved nominasjonen til fylkesvalget i 1995 ble rekkefølgen på toppen snudd: Fra Jon M på første og Anne S. på andre i 1991, til Anne S. på første og Jon M. på andre i 1995.
Vi tok ut fordelene ved at Jon er en godt kjent og respektert politiker i Østfold, og benyttet fylkestingsplassen til å gjøre Anne til en stadig bedre kjent og respektert fylkespolitiker. Anne har ved Jons fravær gjort en meget god jobb i fylkestinget, og har klart å markere RV som fylkesparti.

Hvordan kan vi bruke disse erfaringene i Østfold til å analysere valget, også med henblikk på stortingsvalget i 1997.
Erfaringen fra Østfold er entydige: En viktig forutsetning for å oppnå framgang (også ved fylkestingsvalget) er at det faktisk stilles flest mulig lister til kommunevalget, selv om det er rene «Bjartmarlister".

Jørn Magdahl sier i sin valgoppsummering (Opprør nr 7) «Gratulerer med godt RV-valg» at en viktig grunn til at RV gikk tilbake i Oslo var at Erling Folkvord ikke var kandidat.
Selvsagt er førstekandidaten en viktig forutsetning for valgresultatet, dette har tallenes tale vist oss for lenge siden i Østfold. Det var en tabbe å ikke bruke Erling Folkvord i kommunevalget i 1995.
I ettertid kan en altså oppsummere at Erling Folkvord burde ha stått på lista om ikke på første så i det minste blant de fremste. Oslo valget er et kommunevalg og kumuleringer slår ut og det er vel sannsynlig at Erling hadde blitt valgt. Men, han burde ikke møtt. Det er gode kandidater nedover på lista som gjennom bystyrearbeid ville bli godt kjent.

Når Erling ikke sto på lista: Burde man i Oslo forsøke å motvirke noe av den negative effekten for eks ved å samarbeide med andre partier.
Forsiktig hoderegning viser at dersom NKP i Oslo hadde samarbeidet med RV på samme måte som i Østfold, ville RV mest sannsynlig kommet inn med to representanter i Oslo!
Slike åpenbare sannsynligheter burde blitt drøftet grundigere i RV-ledelsen.

På forrige landsmøte ble det vedtatt å bruke alle RVs ressurser til å forsøke å komme inn på Stortinget fra Oslo. En av grunnene var at dette ville gi hele landet en «stortingsmandateffekt". Ved årets valg ble ikke denne effekten tatt ut. Det er sannsynlig at dersom RV-ledelsen ikke makter å trekke lærdommer av Oslo valget i 1995 allerede nå, risikerer vi å miste stortingsmandatet i 1997!

Riktignok er det lansert gode kandidater fra Troms (Mads Gilbert), fra Hordaland (Torstein Dahle), fra Oslo (Jan Hårstad) og Østfold vil også komme med en sterk førstekandidat.
Men det er avgjørende for å komme inn fra andre steder at vi fullt ut klarer å ta ut fordelene med vårt nåværende stortingsmandat! Erling Folkvord og stortingsgruppa har gjort (og gjør) en flott jobb, men vi trenger bedre målretta markering av såvel RV som den nye stortingskandidaten fra Oslo i tida som gjenstår, dersom vi skal klare å komme inn igjen.

Handlingsplan
Valgkampen for å komme inn på Stortinget fra Oslo i 1993 angikk RV i hele landet, slik vil det også være i 1997. For å komme videre i diskusjonen vil vi kaste inn konkrete forslag til handlingsplan:

1. Dersom det ikke er mulig å få overtalt Erling Folkvord til å ta gjenvalg, må vi så snart som mulig forsøke å få han til å stille på 2. plass.

2. Mai Gythfeldt som nå er første vara på Stortinget bør lanseres som RVs stortingskandidat i Oslo. I så stor grad som mulig må hun få anledning til å markere seg i forhold til Stortinget på bekostning av/sammen med Erling Folkvord. (Dersom ikke hun vil, må det avklares så snart som mulig og avtales med Hårstad eller andre gode aktuelle kandidater.)

3. I Oslo må RV umiddelbart ta kontakt med Oslo AKP og NKP (kanskje også De Grønne), for å diskutere listesamarbeid, dvs samarbeid på RVs liste!. Ethvert parti som samarbeider med RV må gis anledning til egenmarkering, og få noe igjen for samarbeidet. Alle fraksjoner i RV må få plass høyt på lista, og gis anledning til egenmarkering.

Punkt 3 tror vi har betydning i alle fylkene som har planer om å komme inne på Stortinget, det vil ofte være små marginer som avgjør og RVs mulighet ligger i å bli samlepartiet for all venstreopposisjon i Norge.

Denne diskusjonen må gi avklaringer så snart som mulig. Tida fram til neste stortingsvalg er svært knapp.

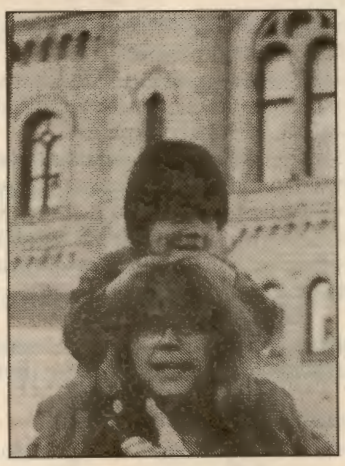

Hvis ikke Erling Folkvord lar seg overtale, kjør allerede nå Mai Gythfeldt fram som RVs nye stortingskandidat i Oslo...

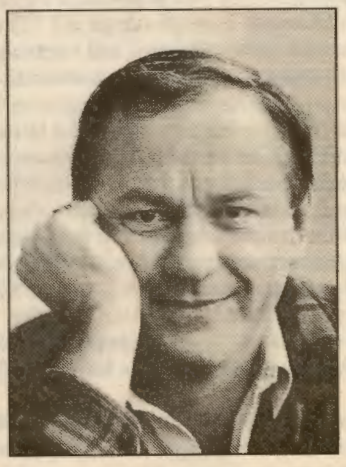

...eller lanser alt nå Jan Hårstad, mener artikkelforfatterne.

Foto: Ola Sæther

www.pdf-arkivet.no (2020)

Krav om norske tariffavtalar ved offentlege oppdrag i strid med EØS-avtalen og EU sitt regelverk. Dette innlegget vart halde på landskonferansen til Folkebevægelsen mot unionen i Århus i høst.

Terje Kollbotn:

EØS, tariffavtalar og offentlege oppdrag

Ei sak som har prega arbeidet bade i fagrørsla og i kommunestyret dei siste åra, har vore vilkåra for kommunale byggje- og anleggsoppdrag i Odda. Etterkvart fekk denne saka nasjonal interesse.

RV i brodden

Ved kommunevalet i 1991 programfesta Odda RV — som det einaste partiet — fylgjande: «Nei til kontraktørarbeid i kommunen — ja til bygg- og anleggsfirma med tariffavtale». Denne programposten tok utgangspunkt i fleire døme på at byggje- og anleggsoppdrag i kommunal regi hadde gått til firma utan tariffavtale, sidan desse hadde lågast pris. Dette skjedde samstundes med at mange fagorganiserte bygningsarbeidarar i distriktet gjekk arbeidslause i lange periodar. Etter valet i 1991 reiste RV dette framlegget i kommunestyret ved fleire høve i 1992 (m.a. i samband med strategeisk næringsplan og kommunebudsjettet for 1993), men vart nedstemt. Berre to-tre DNA-representantar med bakgrunn i fagrørsla støtta framlegga. På årsmøtet i Odda Bygningsarbeiderforening (avd. 741 av Fellesforbundet) og seinare på årsmøtet i Odda og Omland faglige Samorganisasjon våren 1993 vart kravet om at byggje- og anleggsanbod innan kommunen berre skulle gå til firma med norsk tariffavtale, samrøytes vedtatt — og presentert med tyngde. Kravet vart og markert 1.mai, og både kommunestyret og alle dei politiske partia i Odda vart utfordra av heile den lokale fagrørsla i denne saka.

Lokalt Ap-framlegg

Alt den 28. april 1993 foreslo RV i Odda formannskap: «Odda kommune går inn for at bygg- og anleggsanbud i kommunal regi skal gå til lokale firma med tariffavtale». Dette framlegget frå RV vart denne gongen ikkje nedstemt, men samrøystes sendt over til administrasjonen til vurdering. Samstundes foreslo RV at det kommunale byggjearbeidet på Tveitahaugen i Tyssedal skulle tildelast Høyer Odda A/S, som hadde tariffavtale og det lågaste tilbodet mellom alle firma med tariffavtale. Dette tilleggsframlegget fekk berre støtte frå RV, både i formannskapet og seinare i kommunestyremøtet den 16.juni 1993. Dei andre partia i kommunestyret gav nok eingong oppdraget til eit utanbygds byggjefirma utan tariffavtale. I formannskapet den 9.juni 1993 skjedde det noko nytt. No foreslo DNA-representanten Svend Eriksen (som var medlem og tidlegare leiar as Odda Bygningsarbeiderforening) fylgjande formulering:«I forbindelse med byggeaktivitet i kommunal regi, forplikter kommunen seg til å ta med i anbudsbetingelsene at bedrifta/entrepenøren benytter arbeidstakere som lønnes tilsvarende tariffløn.» Sjøl om RV og fagrørsla primært gjekk inn for kravet om tariffavtale ikkje berre tariffløn, støtta RV dette framlegget frå Eriksen. Det fekk da 8 mot 3 røyster i formannskapet. I kommunestyremøtet den 16.juni varsla RV at vi på nytt ville reise kravet om tariffavtale i dei kommunale anbodsvilkara. Da foreslo Svend Eriksen sjøl, på vegne av DnA-gruppa, fylgjande endringsframlegg:

«I forbindelse med byggeaktivitet i kommunal regi, forplikter kommunen seg til å ta med i anbudsbetingelsene at firma som gir anbud til Odda kommune, har tariffavtale".

Dette vart vedtatt med 24 mot 11 røyster (både DNA,SV og RV røysta for) og var ein viktig siger for fagrørsla, i alle fall førebels. Men i oktober 1993 foreslo rådmannen , etter ei utgreiing frå kommuneadvokaten, at dette vedtaket truleg var i strid med norsk lov, m.a. på grunn av organisasjonsfridomen. Dei andre partia bortsett frå RV gjekk då inn for å heve vedtaket den 16.juni, inntil den juridiske sida var klarlagt. Eit alternativt framlegg frå RV om i alle fall å krevje løns- og arbeidsvilkår tilsvarande tariffavtale i dei firma som gav anbod til Odda kommune, vart og nedstent med 21 mot 20 røyster (her vart både DNA- og SV-gruppa splitta). Soleis sto Odda kommune utan eit heilskapeleg anbodsreglement fram til 16.mars 1994. I mellomtida la fagrørsla grunnlaget for eit nytt vedtak:

2/3 fleirtal

Den 16.mars 1994 vedtok kommunestyret i Odda at berre firma med tariffavtale i samsvar med dei landsomfattande norske overeinskomstane fekk utført byggje- og anleggsanbod i kommunal regi. Dette vedtaket vart gjort med 2/3 fleirtal, og vart støtta av bade DNA,SV og RV. Dette vedtaket vart gjort etter at bade fagrørsla lokalt og sentralt (gjennom Fellesforbundet og LO sitt juridiske kontor) hadde gått inn for eit slikt vedtak. Dette sokalla «Odda-vedtaket» var eit viktig forsvar for dei norske tariffavtalane i ei tid der dei faglege rettane vart undergravd frå mange hald, og eit ledd i å hindre sosial dumping. Dette historiske kommunestyrevedtaket i Odda fekk brei fagleg støtte. På årsmøtet i Fellesforbundet — region Hordaland — i april ifjor vart det samrøystes vedtatt at regionen skulle arbeide for at dette prinsippet vart innført i kommunane og i fylkeskommunen i Hordaland. Dei fem største samorganisasjonane i Norge i Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø) støtta vedtaket og ville fylgje det opp i storbyane. Ei rekkje fagforeingar bade innan Fellesforbundet og andre forbund utover landet tok initiativet til å få til tilsvarande vedtak som i Odda ved offentlege oppdrag i andre kommunar, fylkeskommunar og i staten. Mange RV-representantar rundt om i landet reiste konkrete framlegg om dette i kommunestyrer og fylkesting. Dette var i ferd med å bli ei fagleg og politisk masserørsle i Norge.

Makta ter seg

Dette skjøna makthavarane. I slutten av april 1994 sendte Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) ved viseadministrerande direktør Lars Chr.Berge brev til statsrad Gunnar Berge med krav om at Kommunal- og Arbeidsdepartementet «satte i verk snarlige tiltak for å få satt Odda-vedtaket ut av kraft». Grunngjevinga frå NHO var at dette vedtaket var «et brudd på de forpliktelsene offentlige oppdragsgivere (her:kommunen) har etter EØS-avtalen».
NHO stilte seg i dette brevet til statsråd Gunnar Berge «til disposisjon for eventuelt nærmere avklaringer og diskusjoner». Etter få dagar satte statsrad Gunnar Berge Odda vedtaket mellombels ut av kraft, og lova ei nærare utgreiing og endeleg konklusjon so snart som råd. Både statsråden og NHO var redd for smitteeffekten. Alt i mai 1994 tok stortingsrepresentant Erling Folkvord frå RV opp denne saka i spørjetimen i Stortinget, men fekk inga avklaring. Regjeringa og departementet valgte å utsetje den endelege konklusjonen til etter EU-valet den 28. november 1994. Alt tyda på at dei var redde for at konklusjonen ville svekkje ja-sida i EU-kampen.

Ap-regjeringa lograr for NHO

Den endelege konklusjonen frå Kommunal- og Arbeidsdepartementet den 6.desember ifjor var at kommunestyrevedtaket i Odda var «ugyldig, da det var istrid med artikkel 4, artikkel 28 og artikkel 36 i EØS-loven». Desse tre generelle artiklane i EØS-avtalen gjeld forbod mot einkvar diskriminering på grunnlag av nasjonalitet (artikkel 4), fri flyt av arbeidskraft (artikkel 28) og fri flyt av tenester (artikkel 36) i den indre marknaden i EU/EØS-området. Desse tre artiklane i EØS-avtalen byggjer direkte på dei generelle konkurransereglane i EU, i samsvar med Romatraktaten. Soleis vart vedtaket i Odda kommunestyre endeleg oppheva, velsigna av statsråd Gunnar Berge og Arbeiderparti-regjeringa.
Dette er eit konkret døme på at EU sitt regelverk, nedfelt i EØS-avtalen, undergrev lokaldemokratiet og svekkjer arbeidet for å styrke og handheve dei faglege rettane i dei norske tariffavtalane ved offentlege oppdrag her til lands. Dette er og eit døme på at statsminister Gro Harlem Brundtland snakka mot betre vitande, da ho kalla det løgn å hevda at dei faglege rettane vart truga av EU sitt regelverk i den avsluttande TV-debatten før EU-røystinga den 28.november ifjor.

Held fram

Men siste ordet er ikkje sagt i denne saka. Ordføraren i Odda kommune, Knut Erdal (DNA), kalla departementet si avgjerd «eit slag mot lokaldemokratiet» i Hardanger Folkeblad den 7. desember 1994, sjølv om han gjekk inn for å ta avgjerda i departementet «til etterretning». Odda og Omland faglige Samorganisasjon oppfatta vedtaket i departementet «som en provokasjon mot fagbevegelsen og en undergraving av lokaldemokratiet». I ei fråsegn frå Odda og Omland faglige Samorganisasjon i januar 1995 vart det slått fast at «vi vil arbeide videre for å få endret denne konklusjonen, slik at krav om at tariffavtale på vilkår som de landsomfattende norske overenskomster skal ligge til grunn for anbudspolitikken. På denne bakgrunn har vi bedt LO vurdere departementets konklusjon og følge opp saken på ulike plan.. Dersom departementets konklusjon blir stående, vil det være et eksempel på at arbeidet for faglige rettigheter blir svekket ved EØS-avtalen".

Landsmøtevedtak

På landsmøtet i Raud Valallianse i februar 1995 vart fylgjande programpost vedtatt i kapittel 5 — auka rettar for arbeidsfolk — i det nye arbeidsprogrammet: «RV arbeider for at krav om tariffavtale i samsvar med norske overeinskomstar skal liggje til grunn for offentlege fastpristilbod og oppdrag».
1. mai 1995 var ei av hovedparolane i Odda og Omland faglige Samorganisasjon sitt arrangement «Norske tariffavtalar ved oppdrag i Norge». Ei anna hovedparole i Odda 1.mai i år var «La distriktene leve - ut av EØS».
På landsmøtet i Fellesforbundet 10.-16.juni 1995 i Folkets Hus i Oslo vart fylgjande programformulering vedtatt i forbundet sitt nye handlingsprogram:
«Fellesforbundet vil arbeide for at man ved offentlige innkjøp og investeringer kun skal benytte bedrifter med tariffavtaler i samsvar med landsomfattende norske overenskomster».
Dette er ein viktig fagleg og politisk kamp som Raud Vallallianse både i Odda og elles i landet vil ta del i framover.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Kommentarer til et intervju

Intervjuet med Solveig Aamdal i Opprør nr 9/95 gir etter min mening et galt bilde av virkeligheten. Det er nødvendig med noen kommentarer.

Det er absolutt synspunkter og vurderinger jeg er helt enige med Solveig i, f.eks. det hun sier om AKPs og RVs rolle i EU-kampen framover, og at AKP bør jobbe mer i RV. Men jeg vil her konsentrere meg om der jeg mener Solveig, begår feilvurderinger og/ eller framsetter ubegrunna og gale påstander, og på noen områder der det lett kan oppstå misforståelser om hva som er AKPs syn. Jeg er ut i fra egen erfaring smertelig klar over at intervjuer ikke alltid gir uttrykk for gjennomtenkte og finslipte formuleringer. Jeg håper og tror derfor at det meste av det jeg kritiserer ikke ville stått om Solveig hadde skrevet en artikkel om de samme spørsmåla.

1. Er RV «tatt over»?

Intervjuet starter med med følgende påstand og spørsmål fra redaktøren i Opprør: «RV går fram i valg, samtidig som RV er tatt over av ikke AKPere på en plattform helt uavhengig av AKP. Er det ikke da på tide å skrinlegge prosjektet AKP?»

Solveig imøtegår ikke påstanden. Derfor synes jeg det er nødvendig å presisere at RV er et parti der AKP-medlemmer og ikke AKP'ere jobber side om side. Ut i fra det jeg veit, har det med unntak av et par *steder ikke vært* kamper i forbindelse styrevalg eller nomineringer som har gått etter skillelinjer AKP/andre. Det har ikke foregått noen store endringer i sammensetninga av hverken medlemsmasse eller styrer på ulike nivå i RV de siste par åra så vidt jeg veit. RV er derfor hverken "overtatt av" ikke AKP'ere eller av AKP'ere. Mangfoldet består i RV - heldigvis.

2. RVs uavhengighet av AKP.

Ut i fra påstanden som er sitert over, virker det som om AKP har vært i mot et uavhengig RV og at AKP er i mot RVs plattform. I mange år var AKP i mot at RV skulle være et sjølstendig parti uten noen formelle bånd til AKP. Men endringen av vedtektene i RV i 1991 der de formelle tilknytningene til AKP ble strøket, skjedde etter at AKPs landsmøte hadde gått inn for det. Det var også brei enighet på det siste landsmøtet om RVs program. De uenighetene som var, gikk stort sett på kryss og tvers av om folk var med i AKP eller ikke.

3. «...en svært dårlig organisasjon»

Solveigs sier i intervjuet at RV har «en svært dårlig organisasjon». Jeg trur alle ønsker seg en sterkere organisasjon. Men «svært dårlig»? Jeg tror ikke det er grunnlag for å si det hverken om en sammelikner med hvordan AKP eller andre partier fungerer. Men jeg er enig i at den er «svært dårlig» sett i forhold til slik AKP fungerte midt på 1970-tallet.

4. «lamma til statsstøtta kommer i februar»

Solveig sier at RV er «lamma til statsstøta kommer i februar» og sier at « Det at RV nå er et statsstøtta parti som har ført til at de er helt uten penger til statsstøtta kommer i februar, svekker også RV og driver det i feil retning.»

Jeg opplever RV langt i fra som «lamma». Min egen RV-gruppe fungerer som normalt med regelmessige møter, og medlemmene deltar i EU-arbeid og antirasisme. Jeg har inntrykk av at det ikke har skjedd noen endring i aktivitetsnivået lokalt. Kommune- og fylkestingsgruppene har skapt mye røre rundt budsjettbehandlingene lokalt, og jobber som vanlig med mange lokale saker. Mange nye representanter og folk i gruppene rundt dem er i gang. Erling gjør en glitrende innsats på Stortinget. Stortingsgruppa har gjennomført store seminarer både om statsbudsjettet og streikeretten der mange revolusjonære fra hele landet har vært samla og utvikla mye politikk. Det er tatt et sprang framover i utviklinga av en skattepolitikk med utgangspunkt i arbeiderklassenes interesser. I en rekke faglige kampsaker dukker RVere opp - som i «Cola-krigen» nå. RV-kvinner markerte seg sammen med AKPere på kvinnekonferansen i Kina, og RV var nylig på besøk hos revolusjonære i Portugal sammen med AKP, og også på besøk hos Enhedslisten i Danmark. Opprør har kommet ut med 9 nummer. Lista kan sikkert gjøres mye lenger. Imponerende til å være «lamma», spør du meg.

RV har hatt likviditetsproblemer på høsten ut i fra følgende hovedgrunner:

- RV har skutt inn 2,4 millioner kroner av oppsparte midler i kjøpet av Osterhausgt 27. Det er en betydelig sparing!
- Det ble lagt et budsjett uten store sikkerhetsmarginer for å klare kjøpet av Osterhausgata 27.
- Reglene for utbetaling av statsstøtte ble endra slik at utbetalingene for 4. kvartal kom flere måneder etter det som har vært vanlig.
- Noe svikt på egeninntekter og for seine innbetalinger fra lokalledda til sentralt.

Det var snakk om kortsiktige likviditetsproblemer som var alvorlige nok. Men likevel ikke mer alvorlig enn at ca 13 ansatte hele tida har vært i i full jobb og heva normal lønn, landsstyret og AU har avholdt sine møter, Opprør har kommet ut i normal størrelse, og organisasjonen har stort sett fungert som normalt. Intervjuet skaper et helt galt bilde av RV's økonomiske situasjon.

RV har - med full støtte fra AKP, mottatt og vært avhengig av statsstøtte fra 1975. Det er uten tvil ønskelig at RV klarer å øke inntektene og ikke være så avhengig av statsstøtta. Når Solveig sier at statstøtta «driver RV i feil retning», må jeg spørre om hun mener det har vært en ferd helt fra 1975, eller om hun bare mener det samme som RV's landsmøte og landsstyre, nemlig at vi må jobbe for å styrke egeninntektene?

5. De ivrigste partibyggerne mest kritisk til AKP?

Solveig sier at de ivrigste partibyggerne i RV er de som er mest kritisk til AKP som organisasjon og vår politiske linje. Utsagnet er forhåpentligvis en «glipp». Sånn det står, er det en grov fornærmelse mot mange titalls AKP-medlemmer. Jeg har vært og er en ivrig partibygger i RV. Og jeg er samtidig medlem av AKP. Jeg er langt fra den eneste. AKP-medlemmer over hele landet, Solveig inkludert, jobber for å bygge RV som et parti. Mange andre som bygger opp RV, er helt likegyldige til AKP, og noen er kritiske eller fientlige til AKP.

6. RV og EU-kampen

Solveig framhever i intervjuet AKPs innsats i EU-kampen. Ja, den var stor og viktig. Men når Solveig sier at «AKP hadde muligheter til å bygge opp et organisatorisk nettverk», virker det som om RV ikke hadde en slik mulighet. Det var et tett samarbeid mellom AKPs og RVs ledelse på landsplan i EU-kampen. At AKP leda koordineringa innad i Nei til EU skjedde både ut i fra at AKP hadde medlemmer både i sentral-ledelsen og mange fylkesledelser, og ut i fra en arbeidsdeling mellom RV og AKP. At ikke RV hadde muligheter til å bygge opp dette, slik det indirekte gis inntrykk av, er feil.

Solveig sier også i intervjuet følgende: «AKPs store betydning i EU-kampen skyldtes at AKP var veldig enhetlig på grunnlag og betydningen av å gjøre motstand. RV derimot hadde store indre motsetninger i EU-spørsmålet som måtte diskuteres og løses først.» Utsagnet skaper både et galt bilde av den politiske situasjonen i RV og av RVs innsats i EU-kampen.

Det var noen indre uenigheter i RV om parolen «Forsvar norsk sjølråderett - Stem nei til salg av Norge» Men det dreide seg om et lite antall personer som var uenig i denne parolen, og uenighetene lamma langt i fra RV. Det var ikke sånn at uenighetene «måtte diskuteres og løses først». RV'ere og RV-grupper gjorde en kjempejobb i EU-kampen. Vi kan gå gjennom sted for sted, og ramse opp en masse enkeltpersoner på alle plan i Nei til EU. Når det gjelder de politiske linjene, så bør det i alle fall nevnes at RVs landsmøter både i 1991 og 1993 fatta bra vedtak både om EU og linjer for kampen, og at RV utga en masse bra EU-materiell. Jeg kan ikke huske at AKP var uenig i noe av det som RV ga ut.

7. Mange muligheter for utviklinga av RV og AKP.

Solveig sier «det er tre muligheter» i utviklinga av forholdet mellom AKP og RV. Det er greit nok at hun ser tre mest sannsynlige utviklingsmuligheter, men jeg synes det samtidig er viktig å få fram at det i debatten om utviklinga av AKP og RV, og forholdet dem i mellom finnes langt flere alternativer. Her er noen muligheter som stadig høres i debatter i tillegg til dem Solveig nevner:

- Det kan fortsette som nå; RV er et parti som driver allsidig utenomparlamentarisk virksomhet og stiller til valg, og AKP er et parti som både driver sjølstendig virksomhet og jobber i RV, men som ikke stiller til valg.
- AKP oppløses som parti, men opprettholder en form for organisering samtidig som mesteparten av medlemmenes virksomhet skjer i RV. Det kan skje både innenfor en kommunistisk plattform som Solveig beskriver, men det kan også skje på nåværende plattform.
- Både AKP og RV kan sprenges av indre stridigheter og forsvinne som politiske krefter av betydning.
- Deler av AKP kan vinne flertall i RV for at det skal være et kommunistisk parti. Da kan det bli dannet et nytt parti på RVs nåværende plattform i konkurranse med det «omdanna RV», kanskje også et nytt AKP.

8. AKP med «lav innsats» i RV?

Solveig sier i intervjuet at AKP har en «lav innsats i RV». Jeg ønsker absolutt at AKP skal jobbe mer i RV, men jeg er helt uenig i at AKP har en «lav innsats» i RV. Gå gjennom sted for sted, fylke for fylke, og RV sentralt. Jeg synes AKP-medlemmer gjør en stor innsats i RV.

9. Enhetlig AKP og et RV i fare for å «rase mot høyre»?

Solveig sier i intervjuet at «AKP er mye mer et enhetlig parti enn andre partier det er naturlig å sammenlike seg med. Vi har også generelt færre indre motsigelser enn andre partier.» Det er mulig. Jeg har ikke god nok oversikt over «andre partier det er naturlig å sammenlikne seg med», men jeg synes det også er en del større indre motsigelser i AKP, f.eks. i synet på utviklinga av RV og utviklinga av Klassekampen.

Uttalelsen skaper et galt bilde fordi Solveig samtidig uttaler seg bastant om RV; «Fortsetter AKP med sin lave innsats i RV, vil RV rase mot høyre, og bli et venstresosialdemokratisk parti.» Faren for at rervolusjonære partier skal bli venstresosialdemokratiske er alltid stor. Det samfunnsmessige pressert er der hele tida. Det er absolutt negative tendenser i RV som må tas alvorlig. Jeg trur også at AKPs innsats i RV er viktig for utviklinga framover, men jeg synes uttalelsen blir litt for bastant og ovenfra og nedad. Jeg trur ikke RV må utvikle seg til et venstresosialdemokratisk parti om AKP ikke gjør mer i RV. Det kan gjøre det både med og uten større innsats fra AKP. La oss heller gå løs på de politiske linjene enn å prøve og slå fast hvem som er livreddere.

10. Konklusjon

Det er forferdelig mye lettere å rive ned enn å bygge opp. Det er store motsigelser innad i både AKP og i RV, men i veldig liten grad er det AKP mot resten. Motsetninger og ulike standpunkt går på kryss og tvers. Vi trenger en åpen og kameratslig stil innad der vi kan diskutere og være uenige samtidig som vi bruker mesteparten av kreftene på å forandre verden. La oss prøve å komme videre! Vi har mye å bygge på, og vi har mye vi står sammen om.

Aksel Nærstad

Solveig Aamdal var på grunn av hardt tidspress forhindret i å kunne svare i dette nummeret. Hun har lovet å svare i neste nummer.

Red.

Økt kvinnelønn

Ingen drahjelp fra Stortinget

RV ble stående helt aleine om kvinnelønnsforslaga i statsbudsjettbehandlinga. Det ville ha kosta 935 millioner kroner på neste års statsbudsjett å heve minstelønna i stat og kommune til 165 000 fra første mai 1996. Å heve lønna med 20 000 kr fra samme dato for de kvinnedominerte yrkene som krever utdanning av 3-års varighet ville ha kosta 2.372 mill. kroner.

Senterpartiet og Arbeiderpartiet tar ikke i mot utfordringa fra kvinnebevegelsen.

7. mars i år utfordra ledere fra tre av kvinneforbunda de kvinnelige stortingsrepresentantene til å sette av penger til likelønn. Den gangen sa Grethe Fossum, Aps likestillingspolitiker på Stortinget: «Jeg syns det er en flott utfordring - og det er på tide at vi tar den nå.» Men i Dagbladet nylig kom det fram at hun var fornøyd med at likelønn stod på dagsordenen.

Til dette svarte Erling Folkvord: «Forstår hun ikke at kvinnene slåss for å få flere penger på lønnskontoen, ikke på dagsordenen?» I høst har fagforeninger og kvinnebevegelse demonstrert to ganger utafor Stortinget for krava som RV tok opp under statsbudsjettbehandlinga, men når det kommer til stykket, vil likevel ikke Arbeiderpartiet og Senterpartiet være med å fjerne den kjønnsbestemte underbetalinga av kvinner i offentlig sektor.

Det skulle nå være tydelig for alle og enhver at kvinne- og fagbevegelse må slåss kvinnelønnskampen uten hjelp fra Stortinget fram mot tariffoppgjøret.

Maren Rismyhr

Stortingsgruppa: Fra venstre Erling Folkvord, Mai Gythfeldt, Anne Minken og Maren Rismyhr. I høst har Torgny Hasås og Hege Rytter Jacobsen kommet i tillegg.

www.pdf-arkivet.no (2020)

Eirik Tveiten i tåka

Når Eirik Tveiten analyserer valget i Østfold faller han for fristelsen å forandre virkeligheten for at den skal passe med hans beskrivelse. Han skriver: «Og vi hadde også her tidligere sentrale partimedlemmer som offentlig meldte seg ut av RV og inn i SV, og aktivt proklamerte dette i valgkampen."

Den aktive proklamasjonen var i Opprør nr 6/95, side 15, spalte 3, 8. linje nedenfra.

Den offentlige utmeldelsen var i et brev til RV sentralt.

Tveitens fem høner står ganske ribbet tilbake.

Og spørsmålet er til Tveiten: Kan det være sentrale partimedlemmer det gjelder, når de sentrale (og eneste) RV-medlemmer i Fredrikstad får presentert at RV i Østfold anser det som rimelig at NKP (Norges Kommunistiske Parti) får listetoppen i Fredrikstad?

At RV i Østfold er en allianse mellom Norges Kommunistiske Parti, RV og partiløse står det å lese på valgmaterielllet til Østfold fylkesting, og til kommunevalget i Fredrikstad.

Dette førte til framgang for RV i Fredrikstad, med ei liste dominert av NKP og NKP-sympatisører.

Derfor er det ingen grunn til å henge med hodet, Eirik Tveiten kan gjøre avtaler på vegne av Oslo også, han.

Det som førte til utmelding av RV er ikke at det ble gjort avtale med NKP om valgsamarbeide, men at Eirik Tveiten, Moss, gjør avtale på vegne av Fredrikstad.

En sluttbemerkning: NKP la åpent fram avtalen de hadde gjort med Eirik Tveiten, både om listeplasser, tekst på materiell og økonomi. NKP har vist at de er å stole på i avtaleforholdet. Fra E. Tveiten, A. Steinsland og H. Rytter-Jacobsen var det bare bortforklaringer og bagatellisering av avtalens innhold fram til nominasjonsmøtet.

Utmeldelsen skyldtes ikke NKP på lista, men Østfold RV sin handtering av saken. Når man sier ifra at man ikke ønsker å stå på fylkeslista, og sier ifra dette på nominasjonsmøtet, regner man å bli hørt. For ikke å bli stående på lista, var det nødvendig å melde seg inn i «ett annet parti enn der hvor man er ført opp på valgliste".

Tormod Tunby.

RV og teori

Jeg har aldri noen gang sagt nei til å stille opp på møter arrangert av RV, AKP, NKP, IS, RUF etc. Det er fordi jeg ser at det i alle disse miljøene er folk som jeg vil karakterisere som revolusjonære. Og det sentrale punkt i Norge i dag handler om å få i stand en debatt om hva de ulike revolusjonære strømningene er enige og uenige i.

Når jeg etter å ha vært AKP-medlem på syttitallet, meldte meg inn i RV i 1990 var det fordi RV skulle bli et «marxistisk parti» fristilt fra AKP. Som alle vet bygger AKP på Mao som var den mest ihuga stalinist som verden noen gang har sett.

Min visjon gikk da slik: Endelig skal det bli mulig å bygge opp et moderne marxistisk arbeiderparti som orienterer seg mot alle de tradisjoner innen det revolusjonære miljøet som var bekjempet av stalinismen: Rosa L. ("syfilisbasillen"), Trotsky (fascist), Korsch (kontrarevolusjonær), Bordiga (anarkist), Gramsci (borgerlig), etc etc. På et slikt grunnlag, som betrakter venstreopposisjonen i Sovjet på tyvetallet som fortsettelsen av Lenins arbeide, mente og mener jeg at det går an å skape noe.

Jeg blir både litt skamfull og flau på vegne av miljøet når Jo Ryste (nr 9) begynner å spekulere på om jeg i en kildehenvisning har tatt med boka «The Spanish Civil War» for «å imponere leseren". Jeg tror bestemt denne setningen sier langt mere om Rystes psykologi enn min. Nå finnes det minst fem bøker som heter dette, men min bok er utgitt av Socialist Platform i 1922, London, og er tatt med fordi den med 17 tekster redegjør for hvordan stalinistene likviderte den spanske revolusjonen!

Når jeg kom til å sitere GPU-sjefen Pavel Supladatov var det en ren tilfeldighet da jeg satt med boka. Det skulle ikke være vanskelig for meg å fylle opp et helt nummer av Opprør av marxister som sier det samme. «Uærligheten» stiller jeg et spørsmålstegn ved da jeg ikke tror Ryste helt har oppfattet at Supladapov forsøker å forklare hvordan han i denne aktuelle situasjonen (30-årene) som oppadstrebende stalin-terrorist kom til å forsvare Moskvaprosessene etc.

Ryste gjør seg jo selv til en parodi på en stalinist når han sier JH er «antikommunist» fordi han våger å raljere over Valen og AKP! Det er jo akkurat blåkopi av hva stalinistene i 30-årene sa mot alle som kritiserte de offisielle moskvapartiene! Pinlig, Ryste!

AKPerne som på en kongress i 1990 sendte ut et skrift hvor de distanserte seg fra stalinismen (sitat kommer om nødvendig) viser seg som ultrastalinister i debatten om Trotsky; dvs de gjentar disses myter på en høyst uvitende måte:

1. Trotsky ryddet opp på Kronstadt
2. Organiserte Røde Armeen
3. Ville ha en hardere tvangskollektivisering

Sannheten er at 1) Bolsjevikpartiet vedtok opprydding på Kronstadt, 2) partiet hadde ansatt Trotsky som leder for Røde Armeen som, måtte gå over isen, 3) kritiserte skarpt den harde og brutale tvangskollektivisering.

Det er mulig at noen tror at uvitenhet er et revolusjonært våpen, men jeg er altså av motsatt oppfatning.

Jeg har jo meldt meg inn i RV fordi jeg har respekt for det arbeid som er blitt gjort for folket. Det betyr jo ikke at vi er fullkomne og ikke kan bli bedre gjennom skarpe debatter. Ikke minst teoretisk synes jeg RV er i et uføre og det er hovedgrunnen til mine «utskjellingsinnlegg» som fra min side er ment positivt; for å bedre RV.

Det å skrive en kritikk av RVs program er ikke gjort over natta, men jeg skal gjøre det. Men jeg skal ta et eksempel på lavmålet av «teoretisk debatt» hentet fra nr 9.

RVs landsmøte vedtok 12. februar 1995 at «RV er et revolusjonært parti som anvender marxistisk teori og metode i analyse av dagens virkelighet".

Så sier AKP ved Solveig Aamdal: «Det er tre muligheter: At RV blir en reell valgfront, noe jeg trur det er små muligheter til, at RV går til høyre eller at RV **går så langt til venstre at det blir et kommunistisk parti"**. (Utheva av JH, red.)

Det er helt umulig å diskutere politikk med folk som ikke kan lese. Det står i flere RV-program at RV er et marxistisk parti! Hvis man ikke ønsker dette, men en valgfront, så må da AKP arbeide for at RVs program blir endret på neste landsmøte. Hvordan skal man diskutere teori med folk som ikke vet forskjell på et parti og en valgallianse, og et parti som attpåtil ble fristilt fra AKP omkring 1990 — altså for hele fem år tilbake!

Dette får være nok for denne gang: Kritikk av det helt korrekte valgprogrammet av 12. februar 1995 trykkes i dette nummeret av Opprør.

Jan Hårstad

Forslag til AU om internasjonale kontakter

Åpenhet - ikke sekterisme

Arbeidsutvalget har påbegynt diskusjonen om RVs internasjonale kontakter. Landsstyret skal fatte de endelige vedtakene. AU har ikke fatta noe vedtak om hva det vil foreslå, men har vedtatt at de innspill som foreligger skal trykkes i Opprør.

Forslag fra Rune Soma, RVs internasjonale utvalg:

Konklusjon:

RV er åpne for kontakt med alle partier som definerer seg som en del av den revolusjonære venstresida og kjemper for en demokratisk sosialisme.

1. Bakgrunn:

Sovjetunionen/Øst-Europas sammenbrudd og utviklingen i Kina åpnet opp en ny situasjon for venstresida internasjonalt. Mange gamle uenigheter og motsetninger mellom venstrepartier ble «gammeldagse». Over hele spekteret ser vi vilje til åpne diskusjoner, formuleringer av nye plattformer, analyser og vurderinger. Vi ser samtidig ulike former for samarbeid/sammenslåinger mellom tidligere rivaler. (Enhetslista i Danmark, Rifondazione Communista i Italia, Izquierda Unida-Spania, PT i Brasil, MPP i Uruguay, BSP i Tyrkia, PADS i Senegal osv osv.) Vi ser også åpne splittelser av tidligere monolittiske partier (for eksempel det filippinske kommunistpartiet). I en slik situasjon av omgruppering, er det en dødssynd å være sekterister, eller ri gamle ideologiske kjepphester. Derfor ønsker ikke RV å avvise deler av venstresida ut fra hvilken «tradisjon» (maoisme, trotskisme, sovjet-kommunisme, anarkisme e.l.) de ulike partiene kommer fra.

2. Prioriteringer

I den nåværende situasjonen er det ikke noen målsetting for RV å gjøre ideologisk enighet til hovedprinsippet for etablering av internasjonale kontakter. RV ser ikke på det som noen dagsaktuell oppgave å finne «sine» søsterpartier, eller bygge en ny Internasjonale. Målsettinga med arbeidet er pr. dato internasjonal debatt og erfaringsutveksling, samtidig som vi holder døra åpen for felles initiativer dersom dette er mulig (streikestøtte, kamp mot EU, solidaritetsarbeid e.l.). Da RV har begrensede ressurser, må arbeidet med å bygge opp et internasjonalt kontaktnett underlegges prioriteringer.

A.

RV prioriterer organisasjoner som har en reell politisk betydning og innflytelse i sitt hjemland. Enten gjennom å spille en viktig rolle innenfor fagbevegelsen eller andre massebevegelser, eller gjennom en viss oppslutning i valg.

B.

I startfasen vil RV legge særlig vekt på følgende geografiske områder:

Skandinavia.

Fordi sosial struktur/politisk bilde har mange felles trekk og muligheten for en reell erfaringsutveksling er stor.

EU-landa.

Fordi kampen mot EU fortsetter. Fordi Norge er en del av EU-blokken gjennom medlemskapet i EØS og Vestunionen og fordi EU dikterer norsk politikk sjøl om Norge ikke er medlem. Fordi mulighetene til felles handling er til stede.

Russland.

Fordi utviklinga i Barents-regionen er viktig for Norge.

Tyrkia/Kurdistan.

Fordi Norge gjennom NATO er direkte knytta til krigen mot kurderne og undertrykkinga i Tyrkia.

For å etablere et slikt kontaktnett er både besøk hos enkeltpartier, egne delegasjonsreiser, deltakelse på internasjonale møter, deltakelse som gjest på andre nasjonale (eller internasjonale) partiers kongresser, aktuelle arbeidsmåter.

3. Frigjøringsbevegelser

Støtte til frigjøringsbevegelser er en viktig del av RVs program og praktiske arbeid. Det er derfor naturlig å ha jevnlig kontakt med bevegelser og partier som er drivende i den nasjonale frigjøringskampen i sitt hjemland. Dette innebærer ikke automatisk at RV går god for den taktikken eller de kampmidlene den enkelte frigjøringsbevegelse tar i bruk. På dette området må RV foreta en sjølstendig vurdering.

Jo Ryste: Notat om retningslinjer

1. RVs internasjonale arbeid bygger på det politiske grunnlaget og de prioriteringer som er nedfelt i prinsipp- og arbeidsprogrammet.

En hovedstolpe her er å utvikle internasjonal solidaritet for å styrke kampen mot imperialismen. I stor grad dreier dette seg om å støtte frigjøringskampene til de som bærer den tyngste byren i dag, folkene i den tredje verden.

Et annet viktig punkt i årene som kommer vil være å utvikle samarbeid og fellesstøtte i kampen som føres mot Europa Unionen. I tillegg til at dette betyr å styrke samarbeidet med andre likesinnede venstrekrefter i Europa innebærer dt også å ha kontakt med andre progressive krefter, støtte kampene som fagorganisasjoner, bondeorganisasjoner, miljøorganisasjoner og andre fører mot den felles fienden.

2. Som et revolusjonært, sosialistisk parti vil RV også utvikle kontakt med andre partier og organisasjoner av samme type som RV. Dette er viktig for å utveksle erfaringer og lære avhverandre. Det vil og være viktig for å kunne utvikle samarbeid om internasjonale kampsaker vi prioriterer.

I denne formen for internasjonal kontakt og samarbeid vil RV holde på sin selvstendighet og også behandle andre som likeverdige. RV skal ikke blande seg inn i strid mellom likesinnede partier i andre land, og heller ikke knytte seg til noen bestemt sosialistisk eller kommunistisk internasjonale under dagens forhold. Dette er knyttet til at RVs program slår fast at revolusjon og bygging av sosialisme i Norge først og fremst er den norske arbeiderklassen og folkets verk. Dette gjelder også vår holdning til andre folks revolusjoner. I dagens situasjon mener RV at verdenspartier/internasjonaler fungerer splittende og antirevolusjonært.

Hovedformen for internasjonalt kontaktarbeid vil være bilateralt. Når vi deltar på internasjonale konferanser på venstresiden, vil vi legge vekt på at disse er saksrettede, og at RV ikke kan tas til inntekt for enkeltpartier eller verdenspartier.

Dette utelukker deltakelse på kongresser avholdt av ulike internasjonaler/verdenspartier.

Tilleggsforslag fra Jørn Magdahl

- RV er mot å danne eller inngå i partiinternasjonaler eller verdenspartier.
- RV er ikke mot å ha forbindelser med slike, som vi har det med nasjonale partier.
- Dette betyr bl. a. at AU kan vurdere innbydelser fra 4. Internasjonalen konkret.

For 1996:

1. Antitraktatkonferansen i København i begynnelsen av februar skal prioriteres høyt (arrangør Enhetslista). Vi forsøker å få til noen bilaterale møter/... med en del partier og organisasjoner etter nærmere prioritering.

2. Vi forsøker å få til en delegasjon til Sverige i løpet av året - for å treffe flest mulig av organisasjonene til venstre for Vensterpartiet (m-l´ere, trotskister, anarkosyndikalistene).

www.pdf-arkivet.no (2020)

OPPRØR

Nr. 10 - desember 1995. Gjeve ut av Raud Valallianse

RV

Unntatt kommentar i Dagsrevyen

Franske arbeidere i kamp mot EU-unionen

Foto: NTB

Foto: NTB

Fredsprosjektet EU raserer europeiske folks sosiale trygghet.

Raud Valallianse Osterhaus gate 21, 0183 Oslo Telefon 22 98 90 50 Telefaks 22 98 90 55

www.pdf-arkivet.no (2020)

fagorganiserte er
O, og spesielt ser
e den kvinnelige
klassen. I tillegg
å store deler av ar-
assen uorganisert.
synes jeg
et har et altfor en-
de som utgangs-
år han hevder at
gelsen og LO er sy-
r. Wingejentene
n jo ikke noe om,
a synes han om at
og sosialforbundet
ute?
nes det er merke-
n kan kalle all kri-
rettes mot LO for
g. Ingenting av kri-
ar vært konstruk-
vder han faktisk.
t er det grunn til å
om en slik karakte-
v kritikk kan gjel-
ielt synes jeg det er

sjonsfeltet for LO. Jeg mener at den har utvida aksjonsfeltet i forhold til kvinnekampen og kvinnelønna. Jeg er av dem som har stått mot gubbeveldet og for det Rolijordet kaller mobbing av LO-ledelsen.

Videre synes jeg det er rart at ikke Arne Rolijordet ser den disiplineringa som foregår innafor LO. Sjøl har jeg hatt verv i 20 år i fagbevegelsen på alle nivåer. I LO er det en sterk faglig disiplinerende struktur som gjør noe med oss som tillitsvalgte, og det er det viktig at vi erkjenner, sier tidligere forbundsleder i Vernepleierforbundet, Brit Unni Arntsen og avslutter med følgende spørsmål:
—Ser ikke Rolijordet hvem han sjøl er?

Fra RVs prinsipprogram:

«Hovedmotsetningen i det norske klassesamfunnet går mellom borgerskapet og arbeiderklassen. ... Toppsjiktet i Høyre, Ap, LO og en del andre partier og større organisasjoner hører også til borgerskapet.»

«Kvinnene i fagbevegelsen er ikke lenger villig til å bygge enhet på menns premisser i sentrum for arbeiderklassens kamp.»

«Derfor ble ikke velferdsstaten kjempet gjennom mot borgerskapets interesser, men som en del av borgerskapets strategi for utviklingen av norsk kapitalisme.»

«Borgerskapet har i stor grad klart å hindre utviklinga av en sjølstendig og sterk fagbevegelse og politisk opposisjon gjennom:
— Organiseringen av et korporativt klassesamarbeid mellom statsledelsen, LO -ledelsen og Arbeidsgiverforeningen, «toppenes partnerskap», ...»

«Slik har Arbeiderpartiet i hele etterkrigstida vært det viktigste partiet for å sikre borgerskapets grunnleggende klasseinteresser.»

Terje Kollbotn

LO som kamporganisasjon — mogeleg!

— Om målet er å gjera LO til ein kamporganisasjon kan ein ikkje seia at LO-toppen høyrer til borgarskapen, seier fagleg leiar i RV, Terje Kollbotn, som og er leiar for dei LO-organiserte i Indre Hardanger. — For viss det hadde vore rett, då må vi ta initiativ til å melda oss ut. Å seia at LO-toppen høyrer til borgarskapen, er altfor lettvint. Det er inga analyse, berre ei slagord-erklæring. Meiner ein då heile LO-sekretariatet, og alle forbundsleiingane? Kva med til dømes Walter Kolstad som har gått aktivt ut mot moderasjonslina og fleksibiliseringa, høyrer han til borgarskapen? Og Jan Davidsen som er mot privatiseringa av kommunesektoren? Nei, den diskusjonen meiner eg er ein lite fruktbar diskusjon.

— For RV er det ein av dei viktigaste diskusjonane korleis ein skal gjere LO til ein kamporganisasjon for medlemmene. Tanken om å danna eit alternativ til LO er ein avsporing. LO med sine 800 000 medlemmer står for arbeiderklassens samhold. 95 % prosent av medlemmene høyrer til arbeiderklassens, og er dermed arbeiderklassens viktigaste organisasjon.

— Det viktigsaste er å diskutere korleis ein skal frata den sosialdemokratiske toppen i fagrørsla deira sterke negative innflyting. Desse leiarane vel ofte lojalitet til Ap-leiinga og regjeringa framfor sine eigne medlemmar. I ord stør dei ofte eigne medlemmar, medan dei brukar innsatsen på å halde nede medlemmene sins ynskjer om opprør. Sosialdemokratane fungerar som sikrarar av borgerskapets makt, og det er òg hovedavtalen eit instrument for.

— Leiinga ser at det er rørsle blant fagorganiserte og sterke signal frå arbeidsplassene stella dei seg lettare på medlemmene si side mot regjeringa og NHO.

Skal arbeiderklassen i Noreg få meir makt, så må LO styrkast. Å få LO, frå topp til botn, for sosialismen og mot markedsliberalismen, må verte ein hovuddebatt når det gjeld LO. Frustrasjon over at LO-leiinga og leiingane forbunda både sviktar og svik, må ikkje føra til lettvindte løysingar som å melde seg ut eller gå over i andre organisasjoner. Det er inga farbar veg i forhold til den tålmodige vegen viss vi skal få makta attende til grunnplanet.

— Gå 20 år attende. Den gongen var fagopposisjonen veikare og meir isolert. Kravet om ein fri og ubunden fagrørsle sto veikt. I dag har 6-7 av dei større forbunda vedtatt å gå mot det faglegpolitiske samarbeidet med Ap. I desse forbunda sit jo toppane. Vi har eit faglig toppsjikt, men dei har ulike klasseinteresser. Det er alt for unyansert å seie at om er heildagstillitsvald, så utvikler ein eigne klasseinteresser.

— Det som vert kalla «fagleg-høgre» representerar i realiteten det faglige venstre i Oslo. Desse folka er valde av medlemmene, dei har stor tillit etter å ha stått usjølvisk på. Dei står fram som ein ny type leiarar, dei tek faglege initiativ både i og utanfor LO, og dei er de fremste utfordrarane til sosialdemokratane i Oslo.

— Eg stør Wingejentene si rett, som alle andre, til å organisera seg, krevja tariffavtale og sjølve kunne velgja den foreninga dei vil. Men valet til Wingejentene er eit nederlag for Handel og Kontor, for dette er foreninga jentene burde ha vald. Luftfartens Funksjonærforening utviklar seg til å bli ein snever fagorganisasjon.

— Vert til dømes konsertillitsvalgde ikkje ofte ein del av konsernets fremste målsmenn, i kamp mot andre konsern og arbeidarane der?

— Det er ein fare for det. Mange av dei konserntillitsvalde er valde som dei dyktigaste til å representera medlemmene. Dei leiar eit kollektiv av tillitsvalde. Om ein kjem til at det er riktig å kjøpa opp bedrifter i andre land, er det naudsynt å høyra på kva arbeidarane i dei andre bedriftene har å seia. Det skjer no ein internasjonal klassekamp, og der vi må sørja for at arbeidarane ikkje spelas ut mot kvarandre.

— Det er sjølvsagt riktig å diskuterea oppkjøp, faglege privilegiar og privilegiet ved å ha nærkontakt med med leiinga. Dette for å gje meir makt til medlemmene. Dette er og ein viktig diskusjon i høve til arbeidet for sosialismen. Grunnen til at det gjekk til helvete i samtlege sosialistiske land, var mellom anna at ein ikkje sikra kontrollen nedanfrå i parti, i stat og i fagorganisasjonen, meiner RV sin faglege leiar.

Dette er tekstene som går over bretten på midtsidene.

www.pd-arkivet.no (2020)